

Dosar nr. 1-3501/2022
22-1-738-31012017

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

28 iunie 2024
Chişinău

mun.

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Gheorghe Balan

Judecătorul

Olga Bejenari

Judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierul

Melisa Gaidanov

Cu participarea:

Procurorului

Irina Gheorghiştean

Apărătorului în interesele inculpatului, avocatul

Igor

Gargaun

Inculpatului

Gheorghe Gorun

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, cauza penală de învinuire a lui

Gorun Gheorghe *****, data naşterii
*****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat
în *****, cetăţean al Republicii Moldova,
moldovean, cu studii superioare juridice, căsătorit,
fără persoane la întreţinere, fără grade de
invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare
sau distincţii de stat, posedă limba de stat, anterior
judecat prin:

*-Sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central
din 09 noiembrie 2023, prin care a fost recunoscut
vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute la art.
264¹ alin. (1) din Codul penal şi cu aplicarea
prevederilor art. 80¹ din Codul penal i-a fost
stabilită pedeapsa sub formă de 150 (o sută
cincizeci) ore muncă neremunerată în folosul
comunităţii.*

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1) și art. 307 alin. (1) din Codul penal.

Cauza s-a aflat în examinare în prima instanță din 19 ianuarie 2017, fiind examinată în componența prezentului complet de judecată începând cu 29 decembrie 2022 până la 28 iunie 2024.

Procedura de citare legal executată.

Cauza a fost examinată în limitele învinuirii aduse inculpatului Gorun Gheorghe prin rechizitoriul care i-a fost adus la cunoștință inculpatului la 18 ianuarie 2017, în baza art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal, manifestată prin „*pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldată cu urmări grave*”, învinuire ce a fost modificată prin ordonanța din 29 aprilie 2024, în baza art. 307 alin. (1) și art. 307 alin. (1) din Codul penal, după semnele infracțiunii de „*pronunțarea cu bună-știință a unor hotărâri contrare legii, concurs real de infracțiuni*”.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, completul de judecată,

c o n s t a t ă :

Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat.

Inculpatul **Gorun Gheorghe**, activând în perioada anilor 2010-2013 în funcție de judecător în cadrul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, astfel fiind la momentul comiterii infracțiunii persoană cu înaltă funcție de răspundere (*conform legii în vigoare în an. 2011*), ulterior persoană cu funcție de demnitate publică, al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului; având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu,

- contrar prevederilor art. 2 alin. (3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16.07.2010, din care rezidă că persoana cu funcție de demnitate publică este obligată să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar

principiilor legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării,

- contrar dispoziției art. 15 alin. (1), (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995, din care rezidă că judecătorul este obligat să fie imparțial; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, generând o imagine negativă a sistemului judecătoresc al Republicii Moldova pe plan internațional și pierderea încrederii în instanțele de judecată la nivel național, săvârșind infracțiunea (le) de pronunțare cu bună-știință a unor hotărâri contrare legii în circumstanțele după cum urmează:

La data de 22.10.2010 la Judecătoria Rîșcani *****cu cerere s-a adresat compania nerezidentă în R. Moldova „Valemont Properties Ltd” (*cu adresa juridică în ******), prin care cerere s-a solicitat eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 180 000 000 dolari SUA, în mod solidar, de la debitorii: Abramov Andrei (*cu domiciliul indicat în ******), precum și companiile străine/nerezidente ООО «Лайта М» (*cu adresa juridică în ******, *****) și ООО «Спартак» (*cu adresa juridică în ******), datele respective fiind invocate în cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești.

Potrivit cererii s-a indicat că, compania „Valemont Properties Ltd” (*****), este deținătorul cambiei nr. *****din 06 aprilie 2010, emisă de compania „SEABON LIMITED” în sumă de 180 000 000 dolari SUA. Această cambie a fost emisă cu clauză „Fara protestare” și prevede rambursarea sumei indicate în ea „la vedere”, dar nu mai devreme de 12 iulie 2010. La 25.05.2010 debitorul ООО „Спартак” a acceptat plata cambiei. Emitentul a girat cambia nominalizată persoanei fizice Abramov Andrei, care domicilia în ***** , iar pentru aceasta a garantat plata sumei indicate în cambie companiei ООО „ЛайтаМ”, care are calitatea de avalist în raportul cambial și respectiv poate fi obligată la plata sumei în cazul când debitorul avalizat nu efectuează plata. Ulterior, Abramov Andrei a girat cambia respectivă companiei „Valemont Properties Ltd” (*****).

Totodată, potrivit celor notate în cererea companiei „Valemont Properties Ltd”, drept anexe atașate alăturat la cererea vizată, au fost anexate doar 2 acte, și anume: copia cambiei și copia răspunsului la prezentarea spre plată a cambiei.

Ulterior, întru argumentarea cererii adresate în instanța de judecată, creditorul „Valemont Properties Ltd” (*****) a anexat acte, în copii neautentificate în mod corespunzător (*în limba engleză și în limba rusă*), fără a fi supra legalizate de statele de origine, adică ***** , Marea Britanie, precum și fără a fi supra legalizate

de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în ***** și ulterior, în ambele situații, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova, și fără a fi traduse în limba de stat prin neautentificarea traducerii în modul stabilit.

Subsidiar, pretinsul creditor, a anexat cambia în limba engleza neautentificată, o traducere a ei efectuată de traducător, pretenția din 01.10.2010 expediată debitorilor deși nu este clar cine a semnat-o din partea creditorului, concomitent nefiind clar cine a semnat cererea de eliberare a ordonanței judecătorești din partea creditorului.

Deopotrivă, la materialele dosarului civil se atestă că, copia-xerox anexată de pe buletinul de identitate al cetățeanului R. Moldova - Abramov Andrei, este efectuată numai pe o parte, astfel nu era posibil de stabilit locul de înregistrare /traia, în vederea posibilității de a fi verificată competența (teritorială) a instanței judecătorești.

La fel, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești din numele companiei nerezidente „Valemont Properties Ltd”, nu a fost depusă pe foaie cu antetul pretinsului creditor, ba mai mult, este semnată de o persoană neidentificată (or, în întreg conținutul prezentei cereri lipsesc atât numele și datele semnatarului), totodată nefiind ștampilată de creditor. De asemenea, lipsesc împuternicirile reprezentantului creditorului, adică companiei străine /nerezidente „Valemont Properties Ltd”, de a reprezenta interesele companiei în fața instanțelor judecătorești.

Cererea în cauză, conform modului stabilit a fost înregistrată în PIGD (programul integrat de gestionare a dosarelor), cauzei civile fiindu-i atribuit numărul manual: ***** (numărul generat de program: *****), care a fost repartizată aleatoriu, la 22.10.2010 prin intermediul PIGD, spre examinare judecătorului Gheorghe Gorun.

În continuare, judecătorul Gorun Gheorghe, acționând cu intenție și conștientizând consecințele prejudiciabile ale faptei sale, fără a supune unei verificări reale a cererii creditorului și a actelor anexate la aceasta, aflându-se în *****și fiind în exercițiul funcției de magistrat, contrar prevederilor art. 137 alin.(1), 138 alin.(4), 139 alin. (1), 344 alin. (1), 347 alin.(3) și (4), 466 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul procedură civilă și art. 39, 40 al Legii cambiei nr.1527 din 22.06.1993, a emis și semnat cu bună-știință un act de dispoziție judecătoresc - ordonanța judecătorească cu nr. ***** datată din 22.10.2010, prin care *a admis cererea companiei „Valemont Properties Ltd” (*****) de încasare în beneficiul acesteia a sumei de 180.000.000 dolari SUA, în mod solidar, de la preținșii debitori (bani care potrivit cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei constituiau echivalentul a 2.110.176.000 lei MDL)*, în pofida existenței criteriilor

prevăzute de art. 348 alin. (1) și (2) și 349 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii sau să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești.

Ulterior, judecătorul Gorun Gheorghe, conștientizând asupra faptului de pronunțare contrară legii a ordonanței judecătorești nominalizate, întru a nu deconspira acțiunile sale și de a nu crea suspiciuni rezonabile a implicării sale în actul de justiție dincolo de limitele legii, premise ce ar fi pus la îndoială actul de dispoziție judecătoresc ce l-a pronunțat, contrar pct.10) al Instrucțiunii cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în judecătorii și curțile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/21 din 18.12.2008, a acceptat și anexat la dosar, înscrisuri pretins a fi prezentate din partea debitorilor: Abramov Andrei, cât și companiilor străine /nerezidente ООО «Лайта М» (cu adresa juridică în *****, *****) și ООО «Спартак» (cu adresa juridică în *****, *****, care nu au fost înregistrate în instanța de judecată în modul prevăzut de instrucțiune.

Totodată, în scopul camuflării acțiunilor sale ilegale, judecătorul Gheorghe Gorun, până la emiterea ordonanței judecătorești, a anexat la materialele dosarului civil nr.***** și dovada de achitare a taxei de stat în sumă de 25.000 lei, transmisă de către persoane la moment neidentificate, adică ordinul de încasare a numeralului nr.***** din 21.10.2010, care ar fi fost achitată de către „Valemont Properties Ltd” ***** după depunerea și, respectiv, înregistrarea în cancelaria Judecătoriei Rîșcani *****a cererii de eliberare a ordonanței judecătorești.

Respectiva ordonanță judecătorească datată din 22.10.2010 a fost prezentată de persoanele neidentificate la moment, executorilor judecătorești A. Chihai, O. Buzadji și Sv. Mocan, care au dispus intentarea procedurilor de executare privind încasarea de la Abramov Andrei, compania ООО «Лайта М» (***** și compania ООО «Спартак» (***** a pretinsei datorii în sumă de 180.000.000 dolari SUA.

Drept rezultat, în temeiul ordonanței judecătorești nominalizate supra, executorul judecătoresc a dispus transferul mijloacelor bănești respective către creditor.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gorun Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută de art. 307 alin.(1) din Codul penal, adică pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii.

Tot el, **Gorun Gheorghe**, a săvârșit infracțiunea de pronunțare cu bună-știință a unor hotărâri contrare legii în următoarele circumstanțe: la data de 11.03.2013 la Judecătoria Rîșcani *****cu cerere s-a adresat Viaceslav Vilkovets, care acționa din numele companie nerezidente „PR-VERT SYSTEM LIMITED” (cu adresa juridică în Marea Britanie), prin care a solicitat eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a sumei de 610 000 000 dolari SUA, în mod solidar, de la debitorii:

Radu Sergiu (*cu domiciliul indicat în mun.******), precum și de la companiile „Forteza LTD” (*****), ООО «ЭкоСтрой» (*****), ООО «Кельма» (*****), ООО «Строй Колор» (*****), ООО «ТрейдТорг» (*****), datele respective fiind notificate în cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești formulată în limba rusă.

În argumentarea cererii, pretinsul reprezentant al creditorului „PR-Vert System Limited”, Viaceslav Vilkovets a anexat la cererea de chemare acte, în copii neautentificate în mod corespunzător (*în limba engleză și în limba rusă*), fără a fi supra legalizate de statele de origine, adică în ***** Marea Britanie și de Republica Seychelles, precum și fără a fi supra legalizate de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în ***** și ulterior, în ambele situații, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova, și fără a fi traduse în limba de stat prin neautentificarea traducerii în modul stabilit.

Subsidiar, pretinsul reprezentant al creditorului, a anexat copia xerox la contractul de împrumut, copia xerox la actul de transmitere a cambiilor, copia xerox la contractele de fidejusiune din 11.07.2012 (*încheiat de deponent în numele reclamantului*), pretenții din 28.11.2012, 17.01.2013, 24.01.2013 neautentificate, semnate și ștampilate de - Viaceslav Vilkovets în baza procurii, și fără dovadă de recepție a pretinselor pretenții de către debitori.

Cererea în cauză, conform modului stabilit, a fost înregistrată în PIGD (programul integrat de gestionare a dosarelor), cauzei civile fiindu-i atribuit numărul manual: ***** (număr generat de program: *****) care a fost repartizată aleatoriu, la 11.03.2013 prin intermediul PIGD, spre examinare judecătorului Gheorghe Gorun.

În continuare, judecătorul Gorun Gheorghe, acționând cu intenție și conștientizând consecințele prejudiciabile ale faptei sale, fără a supune unei verificări reale a cererii creditorului și a actelor anexate la aceasta, aflându-se în *****și fiind în exercițiul funcției de magistrat, contrar prevederilor art. 137 alin. (1), 138 alin.(4), 139 alin. (1), 344 alin. (1), 347 alin.(3) și (4), 466 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul procedură civilă și art. 39, 40 al Legii cambiei nr. 1527 din 22.06.1993, a emis și semnat cu bună-știință un act de dispoziție judecătorească - ordonanța judecătorească cu nr. ***** datată din 13.03.2013, prin care *a admis cererea companiei „PR- Vert System Limited” (Great Britain), de încasare în beneficiul acesteia a sumei de 610.000.000 dolari SUA, în mod solidar, de la preținșii debitori (bani care potrivit cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei constituiau echivalentul a 491.959.000 lei MDL)*, în pofida existenței criteriilor prevăzute de art. 348 alin. (1) și (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii sau să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești.

Ulterior, judecătorul Gorun Gheorghe, conștientizând asupra faptului de pronunțare contrară legii a ordonanței judecătorești nominalizate, întru a nu deconspira acțiunile sale și de a nu crea suspiciuni rezonabile a implicării sale în actul de justiție dincolo de limitele legii, premise ce ar fi pus la îndoială actul de dispoziție judecătorească ce l-a pronunțat, contrar pct.10) al Instrucțiunii cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în judecătorii și curțile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/21 din 18.12.2008, a acceptat și anexat la dosar, înscrisuri pretins a fi prezentate din partea pretenșilor debitori, inclusiv de la companii străine/nerezidente în R. Moldova, care nu au fost înregistrate în instanța de judecată în modul prevăzut de instrucțiune.

Respectiva ordonanță judecătorească datată din 13.03.2013 a fost prezentată de persoanele neidentificate la moment, executorului judecătorească Svetlana Mocan, care a dispus intentarea procedurii de executare privind încasarea de la de la Radu Sergiu și companiile Forteza LTD (*****), ООО «ЭкоСтрой» (*****), ООО «Кельма» (*****), ООО «Строй Колор» (*****), ООО «ТрейдТорг» (*****), a datoriei în sumă de 610.000.000 dolari SUA.

Drept rezultat, în temeiul ordonanței judecătorești nominalizate *supra*, executorul judecătorească a dispus transferul mijloacelor bănești respective către creditor.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gorun Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută de art. 307 alin. (1) din Codul penal, adică pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii.

Argumentele părților

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Gorun Gheorghe a declarat că, confirmă declarațiile oferite anterior în fața instanței (volumul IV, f.d.154-156).

La întrebările procurorului a menționat că a activat din anul 2010-2013, în calitate de judecător la Judecătoria Râșcani. A emis ordonanțele din 22 octombrie 2010 și 13 martie 2013. A verificat competența teritorială a Judecătoriei Râșcani a cauzei din anul 2010 și anume cetățeanul Rep. Moldova Abramov în baza copiei buletinului. Nu ține minte copia buletinului din dosarul *****. La momentul examinării dosarului debitorilor din ***** și al cetățeanului Republicii Moldova, Abramov nu a avut dubii la anexarea actelor la cererea de emitere a ordonanței judecătorești. Ambele ordonanțe judecătorești le-a perfectat personal, în momentul perfectării alte persoane terțe nu s-au aflat. Nu a eliberat personal nimănui ordonanța din 22 octombrie 2010. Nu ține minte cine a prezentat chitanța privind achitarea taxei de stat în cazul emiterii ordonanței judecătorești din 13 martie 2013. Nu cunoaște cum și de către cine a fost expediată copia ordonanței judecătorești în adresa participanților la proces, creditorilor și debitorilor. Personal în procedură nu a avut asemenea sume mari.

La întrebările președintelui ședinței a declarat că despre circumstanțele emiterii acestor ordonanțe cu alte persoane din sistemul judecătoresc nu a discutat. În perioada arestării preventive, nu a discutat cu nimeni de la factorul de decizie din cadrul Procuraturii Anticorupție sau din Penitenciarul nr.13 Chișinău.

În ultimul cuvânt, inculpatul Gorun Gheorghe a menționat că nu recunoaște vina, nu a emis nici o hotărâre contrară legii, mai ales o hotărâre emisă cu bună știință, nu au fost anulate nici ordonanțele de care este acuzat. Roagă să fie achitat din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Acuzatorul de stat Gheorghisțean Irina în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului Gorun Gheorghe vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1) și art. 307 alin. (1) din Codul penal. Totodată, dat fiind faptul că la moment este expirat termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală a inculpatului pe ambele capete de acuzare, respectiv în temeiul art. 60 din Codul penal, solicită instanței încetarea procesului penal în cauză, cu liberarea inculpatului de răspundere penală pentru ambele infracțiuni comise și prescrise la moment.

În partea ce ține de acțiunea civilă înaintată în prezentul proces penal de către Procuratura Anticorupție, consideră că instanța urmează să nu se pronunțe asupra acesteia, cu dispunerea scoaterii acesteia de pe rol în temeiul art. 267 lit. c) din Codul de procedură penală, pe motiv că nu a fost înaintată de către o persoană împuternicită.

Mijloacele materiale de probă - actele și documentele (*ce au fost anexate anterior și se păstrează la materialele prezentei cauze penale*), necesită a fi păstrate în continuare atașat la materialele dosarului penal pe toată durata păstrării acestuia.

Corpurile delictive: dosarele civile nr. ***** și nr. *****, *în original*, ce au fost prezentate nemijlocit în instanță în vederea cercetării acestora, ulterior cercetate și anexate la materialele dosarului penal, păstrându-se atașat la materialele prezentei cauze penale, solicită să fie păstrate în continuare anexat la materialele cauzei penale până la examinarea acestui dosar în fond/apel/recurs sau, în caz contrar, să fie dispusă restituirea acestuia în adresa organul de urmărire penală (din cadrul PA).

În motivarea poziției a indicat că, acuzarea constată că probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată sânt legale, pertinente, concludente și suficiente care pot confirma caracterul infracțional al faptelor comise de către inculpat, după cum urmează: declarațiile martorilor Abramov Andrei, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 08 noiembrie 2016, procesul-verbal de ridicare din 13 septembrie 2016 a cauzei civile nr. ***** și cauzei civile nr. *****; procesul-verbal de cercetare din 11 octombrie 2016.

Susține că, în dosarele examinate, documentele sunt autentificate doar de pretinsul reprezentant al reclamantului prin ștampilă și semnătură, copiile nefiind autentificate în modul stabilit și nici nu există mențiunea judecătorului de corespundere a copiilor cu originalele lor.

Unele din copiile documentelor sunt cusute și autentificate cumulativ printr-o semnătură și ștampilă, cambia este în limba engleză, fără mențiune de apostilare de către autoritatea din străinătate și fără traducere.

Astfel, materialele cauzei civile examinate atestă faptul că, nici unul din actele anexate la cererea de eliberare a ordonanței judecătorești nu sînt legalizat în modul stabilit de legislație.

Astfel, din materialele dosarului nu rezultă că cu statele, în care au fost perfectate documentele anexate, ***** are încheiate tratate internaționale.

În afară de cele menționate, având în vedere proveniența actelor anexate de la diferite autorități din străinătate, acestea urmau, în mod obligatoriu, să fie traduse respectiv, or în conformitate cu art. 466 alin. (5) din Codul de procedură civilă, actele încheiate într-o limbă străină se prezintă în instanțele judecătorești ale Republicii Moldova în traducere în limba de stat, cu autentificarea traducerii în modul stabilit.

De asemenea, s-a atestat că cererile de eliberare a ordonanțelor depuse de către reclamânți au fost întemeiate pe prevederile art. 345 lit. b) din Codul de procedură civilă, considerându-se că rezultă dintr-un act juridic încheiat printr-un înscris simplu (cambii), cu toate că art. 345 din Codul de procedură civilă prevede un temei separat - lit. c) de eliberare a ordonanțelor judecătorești, bazate pe protestul cambiilor.

Din sensul legii, ordonanța judecătorească poate fi emisă în temeiul pretenției ce rezultă dintr-un act juridic încheiat printr-un înscris simplu în cazurile, spre exemplu, de contracte-tip încheiate în mod direct între furnizor și consumator privind furnizarea energiei electrice, termice, a apei, gazului, contracte de prestare a serviciilor de telefonie, internet, televiziune prin cablu etc., urmând a fi anexate contractul încheiat în mod direct între prestator și consumator și probe ce confirmă că debitorului i-au fost acordate serviciile în cauză.

Potrivit art. 344 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „ordonanța judecătorească este o dispoziție dată unipersonal de judecător, în baza materialelor prezentate de creditor, privind încasarea de sume bănești sau revendicarea de bunuri de la debitor în pretențiile specificate la art. 345. În temeiul art. 345 lit. a), b), c) CPC se emite ordonanță judecătorească în cazul în care pretenția:

- a) derivă dintr-un act juridic autentificat notarial;
- b) rezultă dintr-un act juridic încheiat printr-un înscris simplu, iar legea nu dispune altfel;

c) este întemeiată pe protestul cambiei în neachitarea, neacceptarea sau nedatarea acceptului, autentificat notarial ”.

La cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, întemeiate pe protestul cambiei, legea în mod expres prevede obligativitatea autentificării notariale a protestului cambiei în neachitarea, neacceptarea sau nedatarea acceptului. Aceeași prevedere se conține și în Legea cambiei (art. 39, 40 ș.a.), potrivit căreia refuzul de acceptare sau de plată a cambiei, inclusiv protestul de neplată a unei trate în privința trasului, girantului, avalistului, trebuie să fie constatat printr-un act autentic. Modele ale unor astfel de acte constituie anexele nr. 3 și 4.

Potrivit anexelor 3, 4 la lege, actul despre protestul de neacceptare a cambiei împotriva persoanelor obligate a plăti se autentifică de notar la cererea deținătorului legal al cambiei.

Astfel, în cauzele civile examinate, actele nu au fost autentificate notarial, pentru a fi posibilă eliberarea ordonanței în baza temeiului prevăzut la art. 345 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, în materialele cauzei nu s-au relevat împuternicirile reprezentanților reclamanților de înainta cerere de eliberare a ordonanței judecătorești.

Procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui Gh. Gorun din 20.09.2016; procesul-verbal de cercetare (cu foto-tabel) a obiectelor ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Gh. Gorun din 21.10.2016; mijloacele materiale de probă, documentele anexate și corpurile delictelor.

Susține că, probele evidențiate supra urmează a fi puse de către instanța de fond la baza condamnării Gorun Gheorghe, deoarece au fost administrate procedural corect și nu pot fi apreciate altfel decât veridice.

În urma expunerii probelor, luând în considerație și constatările din hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17.10.2019 (prin care a fost declarat neconstituțional textul „soldată cu urmări grave din conținutul art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal al Republicii Moldova) raportate la capetele de acuzare aduse numitului Gorun Gheorghe, conchide că este corectă calificarea acțiunilor incriminate inculpatului inculpatului Gorun Gheorghe în baza art. 307 alin. (1) și art. 307 alin. (1) din Codul penal.

Consecvent, atrage atenția asupra faptului că, *obiectul juridic* special al infracțiunii prevăzut la art. 307 din Codul penal îl constituie relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, sub aspectul corespunderii actelor de dispoziție normelor de drept. *Obiectul juridic material* al infracțiunii îl constituie actele de dispoziție ale instanței de judecată/judecătorului - hotărârea, sentința, încheierea, decizia.

Latura obiectivă se realizează prin pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii poate avea loc

în cauza contravențională, penală, *civilă* sau în contenciosul administrativ la examinarea în fond, apel, recurs sau ordine extraordinară de atac conform procedurilor judiciare.

Hotărâre sau sentință se consideră actele juridice prin care se soluționează *cauzele civile*, de contencios administrativ, penale sau cauzele administrative în fond.

Infrațiunea se consideră consumată din momentul în care s-a comis una din acțiunile incriminate și s-a produs urmarea periculoasă.

Latura subiectivă a infracțiunii se constituie din intenție directă sau indirectă.

Subiect al infracțiunii este persoana abilitată cu competența de a înfăptui justiția (*judecător în cazul din speță - Gorun Gheorghe*).

Astfel, *în partea ce ține de argumentele apărării privind lipsa obiectului (lor) infracțiunii*, urmează să se țină cont că, infracțiunea prevăzută de art. 307 este inclusă în capitolul XIV din Codul penal, denumit infracțiuni contra justiției, urmărindu-se protejarea relațiilor sociale care asigură funcționarea normală a organelor justiției/ înfăptuirea justiției.

Prin hotărârea Curții Constituționale cu nr.12 din 27.03.2017, Curtea a reținut că răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul penal, poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.

Iar conform art.14 alin.(1) din Codul de procedură civilă, „*la judecarea cauzelor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță*”.

Potrivit art. 344 din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească este o dispoziție dată unipersonal de judecător, în baza materialelor prezentate de creditor, privind încasarea de sume bănești sau revendicarea de bunuri de la debitor în pretențiile specificate la art. 345. Ordonanța judecătorească reprezintă un act executoriu care se îndeplinește în modul stabilit pentru executarea actelor judecătorești.

În același timp, conform art. 120 din Constituție, prevede că, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive. Astfel, norma constituțională prevede expres 2 noțiuni generice a actelor de dispoziție judecătorești: sentința și hotărâri.

Prin urmare, se relevă cert caracterul obligatoriu al hotărârilor definitive ale instanțelor judecătorești, statuat la art. 120 din Constituție, remarcându-se deci caracterul obligatoriu al ordonanței prin prisma prevederilor care impun respectarea hotărârilor definitive.

În acest sens, este lipsit de orice dubiu faptul că ordonanța judecătorească este un act de dispoziție executoriu al instanței de judecată și acesta reprezintă o hotărâre, emisă într-o procedură simplificată, procedura în ordonanță.

În susținerea concluziei date, reține și prevederile art. 20 alin. (1) Legea privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06.07.1995, potrivit căreia hotărârile instanței judecătorești se pronunță în numele legii de către un singur judecător sau, după caz, cu votul majorității judecătorilor din complet. Iar norma în cauză definește toate actele de dispoziție pronunțate de judecători ca fiind hotărâri, abordare similară practicii CtEDO, în care actele ce emană de la o autoritate judecătorească sunt hotărâri.

Acuzatorul de stat susține că, aprecierea vizată în nici un mod nu poate fi catalogată ca fiind o interpretare extensivă, contrară principiului legalității, chiar dacă în norma de drept cuprinsă la art. 307 din Codul penal, legislatorul nu a operat în mod expres cu noțiunea de ordonanță, această este înglobată de hotărâre.

În primul rând, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 27.03.2017 Curtea nu vine să excludă aplicabilitatea art. 307 în cazul în care obiectul infracțiunii se confirmă a fi ordonanța, întrucât aspectul privind delimitarea actelor de dispoziție în cauză nu a fost examinat de înalta Curte în speța respectivă.

În al doilea rând, faptul că norma cuprinsă la art. 307 din Codul penal, nu indică expres noțiunea de ordonanță, nu exclude aprecierea ordonanței judecătorești ca fiind o hotărâre dată de instanța de judecată. Această apreciere nu poate fi contrară art. 7 din Convenție.

Având în vedere relațiile sociale protejate de art. 307 din Codul penal, care reprezintă relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, sub aspectul corespunderii actelor de dispoziție normelor de drept și asigurării bunei funcționari a procesului de înfăptuire a justiției, ba mai mult ca atât, având în vedere că gradul de independență al magistraților în procesul de înfăptuire a justiției trebuie să fie direct proporțional cu gradul de responsabilitate al acestora, pentru a exclude abuzurile din partea magistraților, este evident și firesc faptul că legislatorul să fi urmărit să instituie un nivel sporit de responsabilitate a magistraților în procesul de înfăptuire a justiției pentru acțiunile realizate în procesul de înfăptuire a justiției.

În corespundere cu art. 4 alin. (1) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06.07.1995, instanțele judecătorești înfăptuiesc justiția în scopul apărării și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și ale asociațiilor acestora, ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor.

Potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20.07.1995, puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri.

Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii.

În aceste condiții, pentru unicul purtător al puterii judecătorești este mai mult decât previzibilă catalogarea ordonanței judecătorești ca act de dispoziție al instanței de judecată pentru care sunt aplicabile aceleași reguli și principii ale efectuării justiției, care se pronunță în conformitatea cu Legea, în spiritul Legii. Respectiv, este practic imposibil ca legislatorul să fi instituit un echilibru între independența judecătorului și responsabilitatea acestuia prin incriminarea faptei de pronunțare cu bună știință a hotărârii ilegale, asigurând o excepție care ar exclude responsabilitatea acestuia - pronunțarea cu bună știință a unei ordonanței ilegale.

În acest sens, a se reține că actele de dispoziție ordonanțele judecătorești pronunțate, nu au fost contestate de către preținșii debitori, din simplul motiv că nu le-au fost aduse la cunoștință într-un termen util imediat după pronunțare, astfel nu s-a reușit înaintarea obiecțiilor asupra acestor hotărâri; totodată, constată cu certitudine că ordonanțele nominalizate au servit totuși drept temei pentru transferul mijloacelor bănești în sume exorbitante prin instituțiile bancare ale Republicii Moldova, aducându-se astfel daune semnificative și discreditându-se instituțiile statului, astfel fiind elucidat caracterul infracțional al acțiunilor inculpatului.

Concomitent, subliniază în mod special și faptul că, reieșind chiar și din poziția expusă de Curtea Constituțională în hotărârea sa cu nr.12 din 27.03.2017, în situația incriminării faptei prevăzute la art. 307 din Codul penal, desființarea de către instanța de judecată ierarhic superioară a actului(lor) de dispoziție vizat, în cadrul unui control de legalitate realizat în ordinea de atac prevăzută de legislația procedurală, nu este o condiție imperativă pentru constatarea faptei infracționale. Aceeași poziție rezultă și din *Opinia amicus curiae a Comisiei de la Veneția* privind răspunderea penală a judecătorilor Curții Constituționale, *Opinia nr. 967 /2019 (CDL-AD(2019)028)*.

Deopotrivă, esențial de precizat este și faptul că, prin prisma *Deciziei Curții Constituționale pronunțate la 31.01.2023, cu nr. 11*, s-a stabilit cert următoarele:

„ 19. Curtea a constatat că *actus reus* (i.e. pronunțarea unei hotărâri, sentințe, ...contrare legii) și *mens rea* (i.e. cu bună știință) ale infracțiunii prevăzute de articolul 307 din Codul penal pot fi întrunite în mod independent de existența unei hotărâri de casare a actului judecătoresc despre care se pretinde că este ilegal. (...)

20. Așadar, având în vedere că problema care vizează tragerea la răspundere penală a judecătorului pentru pronunțarea unei hotărâri neanulate de instanțele superioare este similară celei care a făcut obiectul *Deciziei nr. 24 din 22 februarie 2022*, Curtea reține că considerentele acestuia sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză”.

În acest sens, reține că, conform reglementărilor notate la art. 7 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, legiuitorul a prevăzut *expres* și fără echivoc unul dintre principiile generale ale procesul penal, și anume „Legalitatea procesului penal”, potrivit căruia, „ (6) *Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal*”.

Deopotrivă, necesită de a fi precizat că, preinșii debitori, persoanele juridice nerezidente, dar și cei 2 cetățeni ai R. Moldova, nici nu au fost informați în modul convenit despre pronunțarea ordonanței judecătorești vizate, fapt absolut indiscutabil, odată ce la dosarul(le) civil(e) lipsește cu desăvârșire dovada de înmânare a hotărârii judecătorești, iar recipisele/înscrierile anexate (cu încălcarea procedurii legale) de către judecătorul Gorun Gheorghe în acest sens, au fost recepționate din surse incerte, nu a fost verificată autenticitatea acestora și, respectiv, au fost primite și anexate cu încălcarea procedurii stabilite conform pct. 10) al Instrucțiunii cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în judecătorii și curțile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/21 din 18.12.2008. Totodată, din motive obiective și excepționale nu a fost posibil de realizat audierea în ședința de judecată a numitului /debitorului Radu Sergiu, așa cum ultimul de mulți ani este plecat peste hotarele R. Moldova și locul concret de aflare a acestuia nu este stabilit/cunoscut, nefiind posibil de identificat și audiat nici la faza de urmărire penală în prezenta cauză. Totuși esențial de reținut este că, declarații concludente în sensul susținerii acuzațiilor aduse, a dat martorul acuzării Abramov Andrei, a comunicat cert și în instanță că dânsul nu cunoaște persoanele vizate în pretinsul dosar civil indicat supra și nici nu recunoaște autenticitatea semnăturilor pe copiile actelor întocmite și prezentate din numele său. La fel, acesta a comunicat că nu a contractat niciodată vreo una din companiile străine nerezidente indicate în cererea de chemare în judecată. Declarațiile în cauză coroborează cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale, inclusiv materialele anexate la cauzelor civile cercetate în instanța de fond. Totodată, urmează a fi menționat că, judecătorul Gorun Gheorghe nu a verificat faptul că Abramov Andrei era cetățean al Republicii Moldova cu domiciliul în sectorul Rîșcani mun. Chișinău, fapt care impunea examinarea cererii de eliberare a ordonanței de către Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

În acest context, necesită de remarcat că, nici martorul Abramov Andrei nu a confirmat veridicitatea contractelor de fidejusiune pretins a fi încheiate cu compania străină-nerezidentă „*Valemont Properties Ltd*” (în cauza civilă nr. *****). Ba mai mult, acesta a comunicat că nu a locuit niciodată în sectorul și pe adresa indicată în cererea de chemare în judecată. La materialele dosarului civil nr. ***** existând o singură mențiune privind locul domiciliului „fidejursorului”

Abramov Andrei, indicată în cererea pretinsului creditor, însă copia buletinului de identitate a acestuia, chiar dacă conținea și fișa la buletin, nu conținea nici o informație aferentă domiciliului, chiar dacă apriori această informație este prezentă pe fiecare fișă de însoțire.

În acest sens, ține de remarcat că, standardele europene în domeniul protecției independenței judecătorului, fac doar o singură excepție de atragere la răspundere penală a judecătorilor, și anume *când ilegalitatea a fost comisă în mod intenționat*. Evident, în mod separat carențele legate de procedura emiterii ordonanțelor judecătorești indicate supra, reprezintă în esență temei atât pentru derularea unei proceduri disciplinare, cât și pentru exercitarea căilor de atac în vederea desființării actului /actelor (*în situația în care părțile cunosc și sunt interesate în desființarea actului; ba mai mult - în ipoteza în care unicii debitori rezidenți în RM să fi fost informați corespunzător despre hotărârea judecătorească emisă*), însă amploarea acestor neajunsuri și în special atitudinea judecătorului față de sfidarea a principiilor de drept, operativitatea derulării acțiunilor de la înregistrarea cererii până la executarea ordonanței(lor), exclude orice dubiu asupra intenției reale de a sfida ordinea de drept, de a ignora cu bună-știință prevederile aplicabile speței.

Maniera în care s-a acționat la emiterea ordonanțelor judecătorești vizate și multitudinea carențelor, *este mai mult decât suficientă să alerteze chiar și un observator obiectiv care posedă un nivel minim de cultură juridică despre imposibilitatea admiterii cererii(lor) date în condițiile în care acestea au fost formulate la acel moment*. Atitudinea inculpatului față de aceste carențe, vin să confirme că scopul în realitate era de a da curs solicitărilor creditorului(lor) și nicidecum nu de aplica legea, de a respecta spiritul legii.

În rest criticile aduse de partea apărării sunt declarative și irelevante, **or** principiul prezumției nevinovăției nu poate fi interpretat în sensul în care partea acuzării este ținută să aducă probe până la momentul în care acestea sunt acceptate de partea apărării.

Astfel, acuzarea are ferma convingere că inculpatul Gorun Gheorghe în mod intenționat a sfidat normele de drept care o împiedicau de la emiterea de către acesta a ordonanțelor judecătorești indicate supra și că inculpatul avea intenția de a ignora totalmente Legea pentru a emite ordonanțele solicitate de preținșii creditori.

Necesită a fi reținut și faptul că, efectele acțiunilor ilicite comise de către inculpatul Gorun Gheorghe, a generat inclusiv o imagine negativă a sistemului judecătorec al Republicii Moldova pe plan internațional și pierderea încrederii în instanțele de judecată la nivel național.

În această ordine de idei, susține că inculpatul Gorun Gheorghe urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 307 alin. (1) și art. 307 alin. (1) din Codul penal, vinovăția acestuia fiind pe deplin confirmată în speță.

Totodată, se remarcă că, conform art.53 lit. g) din Codul penal, „persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către... instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală”.

Astfel, este notoriu că, faptele imputate inculpatului Gorun Gheorghe au fost comise în perioada anilor 2012-2013, iar cauza penală de învinuire a lui Gorun Gheorghe de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 din Codul penal, fusese deferită instanței de fond abia la 01.02.2017.

Odată ce pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal, legislatorul a prevăzut pedeapsa cu amendă sau *cu închisoare de până la 5 ani*, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani; respectiv conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiunile vizate se consideră ca mai puțin grave.

În sensul normelor de drept citate, se impune concluzia că inculpatul urmează a fi liberat de răspundere penală în temeiul art. 60 alin.(1) lit. b) din Codul penal, în legătură cu faptul că din ziua săvârșirii ambelor infracțiuni (infracțiuni mai puțin grave) a expirat termenul de 5 ani, adică a expirat termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală. Or, potrivit art. 60 alin. (2) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În condițiile în care inculpatul a emis ordonanțele judecătorești nominalizate supra la 22.10.2010 și 13.03.2013, respectiv, prin prisma prevederilor art. 60 din Codul penal, prescripția tragerii la răspundere penală pentru faptele comise a survenit încă în anul 2015 și, respectiv, anul 2018.

În corespundere cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Prin urmare, menționează că instanța de judecată urmează să-l recunoască pe Gorun Gheorghe culpabil de comiterea (prin concursul real de infracțiuni prevăzut de legiuitor la art. 33 din Codul penal), a infracțiunilor incriminate acestuia în baza art. 307 alin. (1) și art. 307 alin. (1) din Codul penal, însă cu dispunerea liberării de răspundere penală pe ambele capete de acuzare în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Revenind la spețele ce constituie obiectul examinării, necesită de reținut că, atât în cadrul UP, cât și în instanța de judecată nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante sau agravante, iar conform informației Direcției evidență și

informație operative a MAI R. Moldova inculpatul Gorun Gheorghe nu a fost anterior judecat.

Apărătorul Gargaun Igor, în interesele inculpatului Gorun Gheorghe, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea lui Gorun Gheorghe învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 307 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate lui Gorun Gheorghe, deoarece în perioada exercitării mandatului de judecător nu a pronunțat nici o hotărâre cu bună-știință contrară legii.

În motivarea poziției a indicat, că ex-judecătorul Gorun Gheorghe a fost pus sub învinuire în lipsa temeiul real și juridic al răspunderii penale, învinuirea fiind contrară garanțiilor de independență a judecătorului prevăzute în Constituția Republicii Moldova, în mai multe Decizii a Curții Constituționale, Tratatelor și recomandărilor internaționale, inclusiv constituind o încercare de a se exercita presiune din partea unei autorități de stat, Procuratura, asupra sistemului judecătoresc.

În partea motivantă a rechizitoriului procurorul a formulat acuzația confuz și contradictoriu indicând că Gorun Gheorghe (1) a pronunțat o ordonanță judecătorească cu nr. ***** din 22.10.2010 și o ordonanță judecătorească cu nr. ***** din 13.03.2013. Procurorul a mai indicat că, Gorun Gheorghe ar mai fi pronunțat și o hotărâre, care după părerea sa subiectivă ar fi contrară legii (obiectul învinuirii), dar care nu a fost indicată în rechizitoriu. Deși procurorul pretinde că ex-judecătorul Gorun Gheorghe ar fi pronunțat și o hotărâre, pretinsă ca fiind contrară legii, o anume hotărârea, cu data pronunțării, părțile reclamant și pârât etc., nu este indicată nici în actul de învinuire, nici în rechizitoriu și nici nu este anexată la materialul probatoriu.

Mai mult de atât, în actul de învinuire, procurorul în Procuratura Anticorupție, instituție care nu are atribuții de a înfăptui justiția, de fapt, a încercat să exercite o influență inadmisibilă asupra sistemului judecătoresc constatând arbitrar că ordonanța nr. ***** din 22.10.2010 și ordonanță judecătorească cu nr. ***** din 13.03.2013 ar fi fost emise ilegal și sugerând modul în care judecătorul ar fi trebuit să înfăptuiască justiția. Constatarea procurorului este vădit contrară prevederilor constituționale, art. 114, 116 alin. (1) din Constituție, care stabilește exact că justiția în ***** se înfăptuiește numai de instanțele judecătorești și judecătorii sunt independenți.

În ceea ce ține de acuzația ilegală formulată împotriva ex-judecătorului Gorun Gheorghe precum că, în calitate de judecător la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, ar fi pronunțat cu bună-știință o hotărâre contrară legii, soldată cu urmări grave: Conform art. 14 al. (1) din Codul de procedură civilă, la judecarea pricinilor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de (1) hotărâre, (2) încheiere și (3) ordonanță.

Conform art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în formă de hotărâre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul pricinii.

Potrivit art. 307 din Codul penal, care este invocat de către procuror în actul de învinuire, prevede pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

Elementele laturii obiective al articolului 307 din Codul penal, include exhaustiv actele judecătorești pe care judecătorul, pentru a angaja răspundere penală, ar urma să le pronunțe contrar legii: Hotărârii; Sentinței; Deciziei; Încheierii.

Nici în partea motivantă a rechizitoriului și nici pe parcursul examinării cauzei penale de către instanța de judecată, procurorul nu a indicat exact hotărârea de judecată, act judecătoresc de dispoziție cu titlul de „Hotărârea”, cu indicarea numărului dosarului, data de emitere, părțile: reclamant-pîrît etc., despre care pretinde că ex-judecătorul Gorun Gheorghe ar fi pronunțat-o contrar legii. În condițiile în care Gorun Gheorghe, în calitate de judecător, nu a pronunțat nici un act judecătoresc de dispoziție sub forma de „Hotărâre”, contrar legii, aceste circumstanțe dovedesc incontestabil că nu există fapta incriminată ex-judecătorului Gorun Gheorghe.

Ținând cont de prevederile art. 3 alin. (2) din Codul penal, care interzice expres interpretarea extensivă defavorabilă a legii, prevederile art. 307 din Codul penal, nu se pot răsfrânge asupra altor acte judecătorești de dispoziție decât acele indicate limitat în respectivul articol.

Acest principiu susține că este inserat și în Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 28 martie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 307 din Codul penal:

„88. Curtea constată că prin instituirea la art. 307 din Codul penal a sintagmei „pronunțarea cu bună-știință ” legiuitorul a stabilit expres că judecătorul poate fi tras la răspundere penală pentru această componentă de infracțiune doar exclusiv în cazul în care este demonstrată intenția acestuia de a pronunța hotărârea, sentința, decizia sau încheierea contrar prevederilor legale.

92. Curtea reține că răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.

97. Curtea reține, cu titlu de principiu, că prevederile privind răspunderea penală a judecătorilor trebuie interpretate astfel, încât să protejeze judecătorii de orice imixtiune arbitrară în funcțiile lor judiciare.

98. Curtea menționează că judecătorii din cadrul judecătoriilor, curților de apel și Curții Supreme de Justiție pot fi trași la răspundere penală în temeiul art.

307 din Codul penal doar în cazul în care este probată indubitabil, dincolo de orice îndoială rezonabilă, intenția directă în pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii”.

În cauza Dragotoniș și Militaru-Pidhomi v. România (hotărâre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat: „*Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare*”.

Hotărârile Curții Constituționale sunt obligatorii pentru organul de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal, conform art. 7 alin. (6) din Codul de procedură penală.

Cu privire la obligația interpretării restrictive a legii penale s-a expus cu mai multe ocazii și Ct.E.D.O. în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, *să fie cert definită, dar nu identificată* prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016).

Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza Del Rio Prada v. Spania, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Cantoni v. Franța, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza Kafkaris v. Cipru, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141).

De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 71).

În urma cercetării materialelor prezentate de partea acuzării s-a dovedit că ex-judecătorul Gorun Gheorghe nu a pronunțat nici un act judecătoresc de dispoziție, „hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri”, contrar legii, care ar angaja răspunderea

penală conform art. 307 din Codul penal, în actul de învinuire se face o descriere doar a ordonanței judecătorești nr. ***** din data de 29.01.2013.

Orice interpretare extensivă a laturii obiective prevăzute la art. 307 din Codul penal și încercare de a interpreta latura obiectivă într-un sens mai larg decât ceea ce prevede expres și, în așa fel, a include în art. 307 din Codul penal și ordonanță judecătorească, constituie încălcarea principiilor și garanțiilor prevăzute de Constituție, Tratatul și recomandărilor internaționale, precum și a C.E.D.O., în ceea ce privește faptul că „dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare” sau „fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată” sau „Codul penal poate fi compatibil cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive”.

La art. 14 din Codul de procedură civilă, se definește și separă clar ordonanța judecătorească de alte acte judecătorești de dispoziție, după natura actelor, rolul și denumirea părților implicate în proces, drepturile procesuale, rolul judecătorului la emiterea acelor acte.

Cu toate că Gorun Gheorghe nu a pronunțat nici un act judecătoresc de dispoziție contrar legii, care ar angaja răspunderea penală conform art. 307 din Codul penal, în actul de învinuire se face o descriere a ordonanței judecătorească cu nr. ***** din 22.10.2010 și a ordonanței judecătorească cu nr. ***** din 13.03.2013. Ordonanțele judecătorești, pronunțate de către ex-judecătorul Gorun Gheorghe, nu au forma prevăzută la art. 14 din Codul de procedură civilă de „hotărâre” și nici nu se confundă cu hotărârea judecătorească sau alte acte judecătorești care ar angaja răspunderea penală conform art. 307 din Codul penal. Conform art. 14 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească se emite la examinarea în primă instanță a pricinilor specificate la art. 345.

Conform art. 344 al. (1) din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească este o dispoziție dată unipersonal de judecător, în baza materialelor prezentate de creditor, privind încasarea de sume bănești sau revendicarea de bunuri de la debitor în pretențiile specificate la art. 345.

În cazul examinării pricinii civile în procedură de ordonanță nu există litigiu de drept între părți, nu există reclamant și pârât; cauza se examinează în lipsa părților și doar în baza materialelor prezentate de creditor și obiecțiilor prezentate de debitor, fără a da câștig de cauză unei părți în detrimentul celeilalte. În toate cazurile creditorul poartă răspundere pentru legalitate, veridicitatea și autenticitatea actelor prezentate.

Cu toate acesta, ordonanțele judecătorești emise de către fostul judecător Gorun Gheorghe sunt legale, una fiind încă în vigoare, nefiind casată de nici o instanță ierarhic superioară.

Circumstanțele exacte ale cauzei: faptul că judecătorul Gorun Gheorghe, în exercițiul funcției sale, nu a pronunțat nici o hotărâre sau alt act judecătoresc de

dispoziție, indicat la art. 307 din Codul penal, contrar legii, dovedesc incontestabil că în cazul învinuirii aduse lui Gorun Gheorghe nu există temeiul real al răspunderii penale.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În condițiile în care fapta de care este acuzat Gorun Gheorghe nu a fost constatată nici de acuzatorul de stat (în actul de învinuire nu a fost indicată exact hotărârea de judecată) și nici nu poate fi constatată în mod obiectiv, nu există temei real al răspunderii penale. În toate cazurile răspunderea penală nu poate fi întemeiată numai pe impactul social pretins de procuror că ar fi fost provocat prin executarea ordonanțelor judecătorești, emise de fostul judecător Gorun Gheorghe, și consecințele produse în urma folosirii cu rea-credință a respectivelor ordonanțe judecătorești.

În condițiile în care ordonanța judecătorească nu poate fi obiect al răspunderii penale conform art. 307 din Codul penal, în prezentul proces penal nu există nici temeiul juridic al răspunderii penale. În toate cazurile răspunderea penală nu poate fi întemeiată numai pe impactul social pretins de procuror că ar fi fost provocat prin executarea ordonanței judecătorești, emise de fostul judecător Gorun Gheorghe, și consecințele produse în urma folosirii cu rea-credință a respectivei ordonanțe judecătorești.

Referitor la acuzația neîntemeiată, formulată de către procuror, s-a expus clar și concludent membrul CSM, Dumitru Visterniceanu, indicând asupra faptului că în cazul dat se încearcă a fi aplicat un vechi principiu criminal al perioadei teroarei sovietice: „om de ar fi că articol îi vom găsi”.

Constituie o intimidare evidentă și control asupra puterii judecătorești dacă judecătorii ar fi persecutați pentru actele de înfăptuire a justiției, circumstanțe expuse detaliat în sesizarea Curții Supreme de Justiție nr. 155g din 20.12.2016 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului 307 din Codul penal.

În ceea ce privește ordonanța judecătorească cu nr. ***** din 22.10.2010 și ordonanță judecătorească cu nr. ***** din 13.03.2013, despre care procurorul a pretins că ar fi ilegale:

Se face trimitere la prevederile art. 114, art. 116 alin. (1), art. 119 din Constituție, și art. 353 alin. (1), art. 352 alin. (2), (5) din Codul de procedură penală.

Susține că, în condițiile în care procurorul își manifestă dezacordul în care ex-judecătorul Gorun Gheorghe a examinat o cauză civilă concretă în procedură în ordonanță (procedura simplificată), dânsul, ca și ceilalți justițiabili care nu au calitate de debitor în procesul civil, nu o poate anula și nici nu are dreptul să indice

sau să sugereze judecătorului ce și cum trebuia să examineze cauză concretă în procedură în ordonanță (procedura simplificată), altfel acest fapt ar constitui tentativă de imixtiune în actul justiției.

Astfel, potrivit Principiilor de la Bangalore, „Judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv” (Rezoluția ONU 2003/43 din 29 aprilie 2003).

În acest sens, și Comisia de la Veneția a declarat că „un judecător este liber să își expună opinia, să stabilească faptele și să aplice legea în toate problemele conform propriei sale convingeri și nu este obligat să se justifice în fața nimănui, nici chiar în fața altor judecători și/sau președintele instanței, pentru modul în care a înțeles legea și a stabilit faptele. Acestea sunt garanțiile de bază care să asigure independența judecătorului de a judeca cauzele cu imparțialitate, conform conștiinței sale și interpretării pe care a dat-o faptelor, și în conformitate cu legea aplicabilă” (CDL-AD (2013) 005, pct. 21).

În cazul prezentului proces penal, tentativa de imixtiune în actul justiției este cel mai bine dovedit în însăși actul de învinuire a procurorului, în care procurorul a indicat expres modul în care ex-judecătorul Gorun Gheorghe ar fi trebuit să judece cauzele repartizate și a sugerat că judecătorul nu ar fi trebuit să dea curs cererii privind eliberarea ordonanțelor.

Sugestiile, constatările și interpretările procurorului, reprezentant al autorității constituționale separate de instanțele judecătorești, cu privire la felul cum judecătorul ar trebuie să judece cauzele repartizate, constituie imixtiune inadmisibilă în actul justiției, fiind încălcate principiul separației puterii în stat, articolelor 114, 119 din Constituție, și încercare de a supune răspunderii un judecător pentru opinia exprimată la înfăptuirea justiției, fiind încălcat principiul independenței judecătorului, art. 116 din Constituție, și art. 19 din Legea cu privire la statutul judecătorului.

La fel, susține că este important de evidențiat faptul că anterior dosarul civil nr. ***** și nr. ***** au fost ridicate de către Procuratura Anticorupție, conform răspunsului vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr.***** din 04.04.2017, anexat la dosar, și a fost restituit fără a fi constatate abateri de genul ce ar impune pornirea unei urmări penale și cercetarea judecătorului. Totodată, deși dosarele civile au fost ridicate și restituite Judecătoriei Chișinău, această procedură a fost efectuată cu abateri grave nefiind întocmit nici un proces-verbal în care s-ar fi indicat ce acte au fost ridicate și acte au fost restituite, iar în timpul aflării dosarului la Procuratura Anticorupție, fiind autoritatea interesată în prezentul proces penal, procurorii aveau posibilitate să extragă sau să includă orice acte în dosar, în interesul formulării acuzații.

Faptul că s-a încercat în mod deliberat de a agrava situația ex-judecătorului Gorun Gheorghe se dovedește din declarațiile singurului martor Abramov Andrei, audiat la data de 25.09.2020, care a făcut declarații contradictorii, pe de o parte că nu ar fi cunoscut despre ordonanța respectivă și că a aflat despre aceasta în anul 2016, când a fost chemat la CNA (în discurs a spus și că a aflat în anul 2010, dar procurorul l-a corectat întrebând când a fost chemat la CNA), însă același martor, în răspunsurile ulterioare, a confirmat că în 2010 a scris personal recipisa de la f.d. 27 din dosarul civil cu nr. ***** și a semnat că a luat cunoștință de ordonanța respectivă în anul 2010 (acel răspuns, de până la corectarea procurorului, arată că totuși martorul a aflat despre ordonanța respectivă în anul 2010, când a scris recipisa, aspect confirmat și din celelalte răspunsuri date la întrebările avocatului).

În ceea ce ține de alte semnături aplicate de către martor în dosarul civil nr. *****, procurorul a indus în eroare martorul și la f.d. 12 (verso) din dosarul civil, în loc să indice semnătura reală a lui Abramov Andrei, în drept cu andorsarea de la pct. 2 din cambie care include dispoziția acestuia de a plăti către Valemont Properties Ltd, semnată personal de acesta, fapt recunoscut confuz în ședința de judecată, procurorul i-a arătat martorului dispoziția Seabon Limited Ltd care dispunea plata către Ambramov Andrei și evident includea datele acestuia dar semnătura reprezentantului Seabon Limited Ltd; însă la întrebarea apărării despre semnătura martorului aplicată pe verso cambiei, martorul a confirmat că semnătura sub dispoziția din cambie ca plata să fie efectuată către Valemont Properties Ltd seamănă cu a lui, dar nu ar fi sigur că a semnat el, ceea ce confirmă că dânsul știa cu mult mai mult despre aceste tranzacții și a semnat mai multe acte legate de aceste tranzacții, dar încearcă să ascundă aceste aspecte.

Faptul că martorul încearcă să ascundă unele aspecte se relevă din alte răspunsurile ale acestuia, precum că, deși i s-a solicitat buletinul de identitate și să semneze acte pentru judecată, același martor a indicat că atunci i s-ar fi părut doar stranie rugămintea prietenului (martorul pretinde că un careva prieten l-a rugat, evident de negăsit de CNA), dar că nu ar fi văzut acte dubioase, fiind motivul de ce ar fi acceptat să îndeplinească rugămintea ce i s-a părut stranie. Acest comportament al martorului este absolut nefiresc în condițiile în care cineva, chiar și cel mai bun prieten, solicită copii de pe actele de identitate ale martorului și să i se semneze acte pentru judecată (despre care în alte răspunsuri martorul a indicat că ar fi pentru o cerere împotriva judecătorului), rugămintea pe care martorul pretinde că atunci nu a înțeles-o și i s-a părut doar stranie, dar cu toate acestea, martorul, care este responsabil de siguranța zborurilor în R. Moldova, totuși i-a transmis actele solicitate acelui prieten ca fiind o formalitate pentru lucrul prietenului (buletinul și semnătura martorului ar fi o formalitate pentru lucru prietenul acestuia), a semnat acte pentru judecată (pentru lucrul aceluiași prieten și

împotriva unui judecător), însă în continuare fără a-și da seama pentru ce prietenului i-a fi trebuit actele sale și fără a înțelege rugămintea stranie a acestuia.

Totodată, acest martor a indicat la întrebările procurorului că despre ordonanța judecătorească nr. ***** din 22.10.2010 ar fi aflat în 2016, când a fost chemat la C.N.A.; la întrebarea avocatului: când prima dată a aflat despre această ordonanță, martorul a răspuns, mai întâi, că nu ține minte când a aflat prima dată despre ordonanța respectivă, iar după ce i s-a amintit de către un judecător din complet că anterior a răspuns că a aflat despre ordonanță în 2016, martorul a reconfirmat versiunea că ar fi aflat despre ordonanța respectivă în 2016. La întrebarea avocatului în privința actului semnat de martor în 2010, f.d. 27 din dosarul civil cu nr. *****, la ce ordonanța judecătorească face referire când a scris că este de acord cu ordonanța judecătorească, martorul a răspuns că prietenul său i-a spus că acel act ar fi o cerere împotriva judecătorului, dar nu ține minte numele judecătorului; martorul a indicat că nu ar fi văzut ordonanța judecătorească nr. ***** din 22.10.2010, dar a scris acel text pentru că prietenul său l-ar fi rugat că să semneze pentru lucru și că el adună semnături împotriva judecătorului și că i-ar trebui ca prietenii să semneze în ordonanțe. La insistența avocatului și încercarea de a elucida de ce martorul a semnat în actul respectiv că ar fi luat cunoștință de ordonanța judecătorească, dar pretinde că nu ar fi văzut acea ordonanță, cea ce ar constitui o afirmație falsă a martorului înscrisă în actul din 2010, procurorul a intervenit, iar martorul a răspuns că în acel act scris de el este indicat numărul ordonanței judecătorești și a indicat că este vorba de ordonanța judecătorească despre care i-a spus prietenul său, adică cea cu nr. ***** din 22.10.2010, deși anterior a răspuns că despre acesta ordonanță ar fi aflat pentru prima dată în anul 2016 și nu mai înainte (acum răspunde că prietenul i-a spus despre această ordonanță în 2010).

Evident că martorul știe cu mult mai mult despre acel prieten, pe care organul de urmărire penală nu îl găsește, și despre prietenul care i-a ajutat să scrie obiecțiile și despre cum a fost implicat în acțiunile împotriva judecătorului, pretinzând că ar fi fost rugat de același prieten; totodată, martorul cu siguranță a văzut și a înțeles ordonanța judecătorească nr. ***** din 22.10.2010, fiind implicat în schema de inducere în eroare a instanței, inclusiv prin întocmirea textului și confirmarea prin semnătură că a luat cunoștință de ordonanța judecătorească și nu are pretenții, știind și despre sumele indicate în ordonanță. În toate cazurile, anume în urma acțiunilor acelui pretins martor și declarației scrise personal că nu ar avea pretenții în ceea ce privește plata datoriei către creditor, judecătorul Gorun Gheorghe a fost indus în eroare și a emis ordonanță pentru respectivul creditor, indiferent dacă pretinsul martor a văzut ordonanța judecătorească și a confirmat în mod fals că nu ar avea obiecții sau nu a văzut ordonanța judecătorească dar a indicat în mod fals contrariul, că a luat cunoștință de aceasta.

Implicarea cu mult mai înainte a acestuia martor și a prietenului său de negăsit se dovedește la f.d. 12 (verso) din dosarul civil, unde martorul a semnat că gireazăambia către Valemont Properties Ltd., creditorul care s-a adresat în instanță.

Martorul a declarat că obiecții asupra ordonanței judecătorești nr. ***** din data de 22.10.2010, formulate la data de 18.10.2016, au fost depuse deoarece procurorul i-a indicat că are dreptul să conteste acea ordonanță și dânsul a apelat la un prieten jurist, care l-a ajutat. Este straniu că și în cazul altor judecători, care se confruntă cu același acuzații vădit neîntemeiate și intimidante, pornite împotriva judecătorilor (ex. dosarul de învinuire a lui Us Aurica), martorul a contestat ordonanța judecătorească cu ajutorul aceluiași prieten jurist. În cazul lui Us Aurica martorul a declarat că nici nu a semnat obiecțiile, dar de tot s-a ocupat acel prieten jurist misterios.

În ceea ce privește alte acuzații, precum că actele nu ar fi fost supralegalizate etc., deși nu constituie latura obiectivă al infracțiunii prevăzută la art. 307 alin. (1) din Codul penal, susține că în dosarul civil nr. ***** din 22.10.2010, actele prezentate și anexate la cerere erau traduse în limba de stat, șnuruite, f.d. 14 (verso); și toți debitorii au remis instanței înscrisuri prin care recunosc ordonanța judecătorească și sunt de acord cu datoria din aceasta.

În dosarul civil nr. *****, actele prezentate și anexate la cerere erau traduse în limba de stat, șnuruite, f.d. 10 (verso); f.d. 101 (verso); f.d. 123 (verso); f.d. 152 (verso); f.d. 179 (verso); f.d. 200 (verso) și toți debitorii au remis instanței înscrisuri prin care recunosc ordonanța judecătorească și sunt de acord cu datoria din aceasta.

Susține că, potrivit art. 466 alin. (4) din Codul de procedură civilă, actele oficiale eliberate pe teritoriul unui stat participant la tratatul internațional la care ***** este parte sânt recunoscute fără supralegalizare ca înscrisuri în instanțele judecătorești ale Republicii Moldova.

Conform art. 13 alin. (1) din Tratatul între ***** și ***** privitor la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, încheiat la Moscova la 25.02.1993 (în vigoare din 26.01.1995), „Actele care au fost întocmite sau certificate de către instituțiile de justiție sau de o persoană oficială de pe teritoriul unei Părți Contractante, în limitele competenței lor și în forma stabilită și certificată cu sigiliu, sînt valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante fără vreo altă legalizare.”

În așa fel, susține că actele prezentate erau certificate corespunzător, iar supralegalizarea nu era necesară în temeiul Tratatului între ***** și ***** privitor la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, încheiat la Moscova la 25.02.1993 (în vigoare din 26.01.1995).

Faptul că învinuirea formulată în privința ex-judecătorului Gorun Ghoerghe este neîntemeiată, iar judecarea cauzei în baza acestei învinuirii mai este ilegală se

dovedește din conținutul ordonanței definitive a procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție Mirandolina Sușițaia din 30.09.2020, privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Gorun Gheorghe.

Aferent legalității ordonanțelor judecătorești emise, în speță, de către judecătorul Gorun Gheorghe menționează că acesta a devenit irevocabilă prin neatacare, respectiv până în prezent nu există o confirmare juridică a faptului că actele judiciare sunt contrare legii.

Pentru a considera că ordonanțele judecătorești sunt contrare legii **nu este suficientă expunerea unor opinii subiective asupra corectitudinii aplicării sau interpretării prevederilor legale, actul fiind prezumat legal.** Este obligatoriu să existe o confirmare juridică a faptului că ordonanțele judecătorești ar fi contrare legii. O astfel de confirmare o reprezintă casarea actului de procedură corespunzător (ordonanțele judecătorești) de către instanța competentă ierarhic superioară și specificarea încălcărilor admise, încălcările admise urmează să stea la baza motivelor care au dus la anularea totală sau parțială a hotărârii, sentințe, decizie sau încheierii respective. (extras din pag. 6 al. (2), (3) din partea motivată a ordonanței procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție din 30.09.2020 privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Gorun Gheorghe).

Ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Mirandolina Sușițaia din 30.09.2020 neanulată, care a devenit definitivă, exclude orice dubii cu privire la legalitatea ordonanței în cauză, mai mult de atât, interzice expres, prin lege art. 22 din Codul de procedură penală, ca Gorun Gheorghe să fie învinuit și cercetat repetat în baza aceluiași fapt.

Declarațiile martorului

- *Declarațiile martorului Abramov Andrei*, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că din sala de judecată cunoaște procurorul, personal nu-l cunoaște. Nu îl cunoaște pe inculpatul Gorun Gheorghe, doar îi sunt cunoscute datele de identitate. A fost audiat în ședința de judecată din 25 septembrie 2020 și confirmă că a dat declarațiile de la f.d. 214-219, Vol. IV, unde a făcut declarații sincere.

Potrivit declarațiilor depuse la 25 septembrie 2020, martorul Abramov Andrei a menționat că nu este rudă cu inculpatul. Drepturile și obligațiile îi sunt clare. Cunoaște că a fost pronunțată o hotărâre.

La întrebările acuzatorului de stat a menționat că despre ordonanța judecătorească a aflat în anul 2016 când a fost chemat la CNA, ordonanța fiind însă din anul 2010. Persoana pe nume Cervaniuc Oleg este prietenul său din copilărie. În 2010 s-a întâlnit cu acesta și l-a rugat să semneze un document pentru judecată, nu pricepe în documente, exact nu cunoaște dar era ceva de genul că cunoaște că a fost ședința de judecată. Astăzi nu ține minte ce fel de document era. Susține că

Cervaniuc i-a explicat după cum el a înțeles că a lucrat cu juriștii. Acest document era din genul jurisprudenței, ceva cu juriștii, firmă cu avocații, mai exact nu ține minte, că era pentru lucrul lui, el i-a explicat că acesta este ajutorul pentru activitatea lui. Data exactă când s-a întâlnit cu Cervaniuc și a semnat documentul nu o ține minte, a fost în anul 2010. În aceeași zi cu Cervaniuc nu s-a mai întâlnit însă, în zilele următoare la inițiativa lui s-a mai întâlnit. El i-a mai spus că procesul a fost câștigat și a cerut de la el o copie a buletinului de identitate. Nu ține minte dacă i-a arătat careva acte despre faptul că procesul a fost câștigat. La întâlnirile lor era doar Cervaniuc. Nu ține minte dacă lui Cervaniuc i-a semnat o procură sau mandat avocațial ca să-i reprezinte interesele. La notar nu a mers cu Cervaniuc. La Judecătoria Rîșcani, *****nu a fost. La CNA a fost audiat și a semnat procesul-verbal. La CNA i-au prezentat careva acte, dar nu ține minte care concret. Când a fost citat la CNA, l-a sunat pe Cervaniuc și i-a spus că a fost citat și el i-a spus ca să nu-și facă griji că a fost chemat din greșeală. După ce a ieșit de la CNA și a dat declarații, crede că l-a sunat pe Cervaniuc, dar nu este sigur, alte întâlniri cu Cervaniuc nu a mai avut, a mai încercat să-l telefoneze ulterior, dar telefonul era deconectat. El la ordonanța judecătorească a făcut obiecții, nu cunoaște exact care este soluția cu obiecțiile sale, de instanța de judecată nu a fost citat, la fel ca și alte firme nu a fost somat. De firmele Valimond, Propertiv Ltd, OOO Spartac și Laiter M a aflat la CNA. Cu firmele în cauză, el nu a contactat și nici nu a primit careva înscrisuri prin poștă. Careva datorii cu sume mari de bani (*cu cambie*) cu firme rusești nu a avut niciodată. Alte acte lui Cervaniuc, în afară de copia buletinului de identitate nu ține minte dacă a transmis și careva acte la fel nu ține minte dacă a semnat. La prezentarea filei dosarului 10 și 10 verso a dosarului civil ***** (corp delict) semnătura sa nu este, pe verso filei 10, la 28 mai 2010 nu este semnătura sa. Pe fila 11 este copia buletinului său de identitate, care îi aparține. La fila 27 a dosarului civil ***** semnătura îi aparține, acesta este actul pe care l-a semnat lui Cervaniuc. Nu cunoaște de unde a apărut copia buletinului de identitate în dosarul civil din 22.10.2010, la fila dosarului 11. Lui Cervaniuc i-a transmis doar o copie a buletinului de identitate. Susține că, înainte de a transmite copia buletinului de identitate lui Cervaniuc, el l-a telefonat și la întrebat seria și numărul buletinului său de identitate. Când l-a întrebat datele prin telefon, nu l-a rugat să-i transmită copia buletinului de identitate, nu își amintește după câte zile l-a rugat să-i transmită copia buletinului de identitate de la discuția telefonică. La fila dosarului 12 și 12 verso nu este semnătura sa. Pe fila 30, 30 verso a dosarului civil ***** sunt obiecțiile sale, este semnătura diferită deoarece a schimbat buletinul de asta și a schimbat semnătura sa, dar ambele îi aparțin.

La întrebările avocatului în interesele inculpatului a declarat că semnătura pe fila 10, 10 verso a dosarului civil ***** seamănă cu a sa, dar nu este sigur. În textul documentului de la fila 27 din dosarul civil ***** este scris de el integral.

Înainte de 2016 nu ține minte dacă a fost audiat de CNA pe cazul implicării lui Oleg. La CNA și Procuratura Anticorupție a fost de vreo două ori în legătură cu cazul dat. Cervaniuc când l-a rugat să semneze careva acte nu i-a promis nimic în schimb. Acesta a fost prietenul său din copilărie, știe că el se pricepe în jurisprudență, de asta și a fost de acord să semneze. Susține că, el s-a interesat pentru ce să semneze și care vor fi consecințele sale, el a spus că este doar o formalitate și nimic grav, este pentru lucrul lui. Martorul a mai precizat că are studii speciale. Rugămintea prietenului său i-a părut stranie, însă nu i s-au prezentat careva documente dubioase. Despre cazul dat a mai vorbit cu alte persoane și anume cu prietenul său, a întrebat dacă cunoaște ceva despre asta și el a spus că nu știe nimic. În 2010, cu privire la acest caz, nu a avut careva înțelegeri pentru deschiderea unor afaceri în Ucraina. În ziarul de gardă nu a dat nici un interviu în legătură cu cazul dat. În 2010, nu a avut careva înțelegeri cu persoane, intermediarii din Ucraina cu privire la deschiderea afacerii. Nu ține minte dacă în anul 2010, înainte de luna octombrie a avut plecări în Ucraina. În anul 2009, apartamentul în care locuiește i l-a dăruit. În mun. Chișinău, *****, părinții săi au avut apartament și el a locuit acolo aproximativ de la 6 ani până în anul 2001. Când a fost la CNA, procurorul i-a spus că el are dreptul să conteste asemenea ordonanță și el a vorbit cu un prieten și au făcut contestația. Nu cunoaște dacă în 2011 a fost intentată procedura de executare în privința sa. La CNA nu ține minte dacă i s-a spus despre procedura de executare a acestei ordonanțe. Prima dată despre ordonanța judecătorească a aflat când a fost chemat la CNA în 2016, mai înainte nimeni nu i-a spus despre această ordonanță. Cum i-a explicat Oleg prietenul său, aceasta era o cerere împotriva judecătorului, nu ține minte numele judecătorului, a fost de acord să semneze deoarece prietenul său l-a rugat, el i-a spus că ei colectează ceva semnături împotriva judecătorului. El a semnat că este de acord cu ordonanța pe care nu a văzut-o, dar despre conținutul căruia i-a povestit prietenul Cervaniuc Oleg.

*La întrebarea președintelui ședinței a declarat că nu i-a spus că conform ordonanței date, el este dator cu 180 mln. dolari SUA. Nu are ce să adauge referitor la cazul dat. El nu s-a ocupat cu careva afaceri/business. Deține studii speciale în Academia de Aviație din România. Nu ține minte dacă cineva cândva l-a pus să semneze actul a cărui copie este la fila 12 din dosarul civil *****. Despre existența judecătorului Gorun Gheorghe nu a aflat când procurorul i-a arătat ordonanța, dar nu ține minte când concret în 2016 la CNA.*

Mijloacele materiale de probă prezentate de acuzatorul de stat:

În confirmarea vinovăției înaintate inculpatului Gorun Gheorghe în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal de către acuzatorul de stat au mai fost prezentate următoarele mijloacele materiale de probă:

- *Copia procesului-verbal de percheziție din 10 septembrie 2016, potrivit căruia a fost efectuată percheziția în *****, la domiciliul lui Gorun Gheorghe (vol. I, f.d. 103-106);*

- *Copia procesului-verbal de cercetare din 21 octombrie 2016, potrivit căruia a fost efectuată examinarea obiectelor ridicate conform procesului-verbal de percheziție la domiciliul lui Gorun Gheorghe din *****. Astfel, în prezența participanților se despachetează pachetul în care se conține laptopul de model „*****” seria nr.***** de culoare negru. Accesând mapa cu denumirea F:/ordonanțe din „Diskul D” a fost identificat documentul cu denumirea „ordonanță cambii”, cu ultima modificare a documentului 22.10.2010, ce reprezintă ordonanța judecătorească emisă la 22.10.2010, de judecătorul din cadrul Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău în cadrul dosarului nr. *****, prin care a dispus de a încasa în beneficiul Valemont Properties Ltd, sediul ***** suma de 180 000 000 dolari SUA și 25 000 lei taxa de stat achitată, în mod solidar de la Abramov Andrei, domiciliat *****, *****, codul personal *****.*

De asemenea, accesând „Discul D” a laptopului sus indicat și anume mapa „încheieri, sentințe, hotărâri/ordonanțe” a fost identificat documentul cu denumirea „ordonanța PR-VERT SYSTEM LIMITED ruși”. Accesând documentul respectiv, se observă că ultima modificare a avut loc la 22.03.2013, care reprezintă ordonanța judecătorească emisă la 13.03.2013 de către judecătorul Gheorghe Gorun în cadrul dosarului nr. ***** prin care a dispus: 1. Se admite cererea creditorului de eliberare a ordonanței judecătorești integral. Se dispune încasarea în beneficiul PR-Vert System Limited în mod solidar datoria în sumă de 610 000 000 dolari SUA, taxa de stat în sumă de 25 000 lei de la debitori ООО «ЭкоСтрой», ООО «Кельма», ООО «Строй Колор», ООО «ТрейдТорг» din *****, Compania Forteza LTD, iar de la Radu Sergiu, *****, c/p *****datoria în sumă de 100 000 dolari SUA (Vol. I, f.d. 115-129);

- *Informația din programul integrat de gestionare a dosarelor privind cronologia evenimentelor de la depunerea/înregistrarea cererii de eliberare a ordonanțelor judecătorești, care atestă că: fișa de repartizare generată de programul Integrat de gestionare a Dosarelor, prin e reține că dosarul nr.***** a fost repartizat în mod automat, la data de 22.10.2010 orele 14:14 judecătorului Gheorghe Gorun, de către persoana autorizată;*

Fișa de evidență electronică a dosarului precum și cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești extrasă din cadrul programului electronic.

Fișa de repartizare generată de programul Integrat de gestionare a Dosarelor, prin care se reține că dosarul nr. ***** a fost repartizat în mod automat, la data de 11.03.2013 orele 09:55 judecătorului Gheorghe Gorun, de către persoana autorizată;

Fișa de evidență electronică a dosarului precum și cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești extrasă din cadrul programului electronic, recunoscute ca mijloc al de probă (Vol. I, f.d.142-165);

-*Procesul verbal de cercetare a documentelor din 04.11.2016* și anume a procedurii de executare nr. ***** începută potrivit ordonanței din 22.10.2010 a judecătoriei Râșcani, *****prin care s-a dispus încasarea de la Abramov Andrei (domiciliat în *****), compania ООО «Лайта М», ***** și compania «Спартак» *****, a sumei de 180 000 000 dolari SUA în beneficiul companie Valemont Properties Ltd, ***** (Vol. I f.d. 167-171);

-*Procedura de executare nr.****** începută potrivit ordonanței din 2010 a judecătoriei Râșcani, *****prin care s-a dispus încasarea de la Abramov Andrei (domiciliat în*****), compania ООО «Лайта ***** și compania ООО «Спартак» *****, a sumei de 180 000 000 SUA în beneficiul companie Valemont Properties Ltd, *****, recunoscute ca mijloc material de probă (Vol. I, f.d.172-196);

- *Procesul-verbal de ridicare din 13.09.2016* a cauzei civile nr. ***** și a cauzei civile nr. ***** (vol. I, f.d. 198);

- *Procesul-verbal de cercetare din 11 octombrie 2016*, potrivit căruia a fost efectuată examinarea documentelor ridicate conform procesului-verbal din 13 septembrie 2016 de la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, și anume a materialelor cauzei civile nr. ***** la cererea Companiei Valemont Properties Ltd către Abramov Andrei privind încasarea datoriei reprezintă un volum care este cusut, numerotat în total pe 29 file și materialele cauzei civile nr. ***** la cererea reprezentantului PR-Vert System Limited Ltd către Radu Sergiu privind încasarea datoriei, ce reprezintă volum care este cusut, numerotat în total pe 211 file (vol. I, f.d. 199-205);

- *Copia materialelor ridicate din dosarul civil nr. ******, PR-Vert System Limited Ltd către Radu Sergiu privind încasarea sumei (vol. II, f.d. 4-227);

- *Procesul-verbal de ridicare din 16 septembrie 2016*, potrivit căruia au fost predate benevol obiecte/documente din cauza penală *****care reprezintă relevanță și importanță (vol. III, f.d. 3-85);

Dosarul civil ** , Compania „Valemont Properties Ltd către Abramov Andrei privind încasarea datoriei:***

- *Ordin de încasare a numerarului nr. ***** din 21 octombrie 2010*, conținutul operațiunii fiind taxa de stat în suma de 25 000 lei (f.d. 1);

- *Cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești înregistrată cu nr. intrare ***** din 22 octombrie 2010* (f.d. 2-6);

- *Procură din 17 iunie 2010* (f.d. 7-9);

- *Actul nr. 0*****în limba engleză* (f.d. 10);

- *Copia buletinului de identitate pe numele lui Abramov Andrei* (f.d. 11)

- Document nr. *****în limba engleză și traducerea în limba română (f.d. 12-14);

- Document în limba rusă (f.d. 15-16);

- Procură (f.d. 17-19);

- Traducere din limbă engleză în limba rusă a procurii (f.d. 20-21);

- Mențiune despre autentificarea de către notar în limba rusă (f.d. 22);

- Ordonanța nr. ***** din 22 octombrie 2010 (f.d. 23);

- Scrisoare de însoțire adresată destinatarului Abramov Andrei, potrivit căruia Judecătoria sect. Râșcani informează că poate face cunoștință cu copia ordonanței din 22.10.2020, nr. ***** (f.d. 24);

- Recipisă întocmită în limba rusă (f.d. 25);

- Act întocmit în limba rusă (f.d. 26);

- Înscriș întocmit în limba rusă, semnat de Abramov A. (f.d. 27);

- Scrisorile Procuraturii Anticorupție adresate Judecătoriei sect. Râșcani, *****și respectiv președintelui Judecătoriei sect. Râșcani, mun. Chișinău, Melniciuc Oleg, prin care se solicită prezentarea cauzelor civile pentru examinare, cu restituirea ulterioară (f.d. 28-29)

- Obiecțiile întocmite în limba rusă în cauza penală nr. ***** (f.d. 30);

- Scrisoarea Procuraturii Anticorupție adresată președintelui Judecătoriei sect. Râșcani, mun. Chișinău, prin care se expediază cauza civilă nr. *****, în original, cu condiția restituirii ulterioare a acesteia Procuraturii Anticorupție (f.d. 32);

- Încheierea judecătorului Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău, Angela Ciubotaru din 07 noiembrie 2016, prin care a fost dispusă repunerea debitorului Abramov Andrei în termenul de înaintare a obiecțiilor împotriva ordonanței judecătorești din 22 octombrie 2010 și anulată ordonanța Judecătoriei Râșcani *****din 22 octombrie 2010 (f.d. 33-34);

- Scrisoarea de expediere a copiei încheierii nr. ***** din 22.10.2010 (f.d. 35);

Dosarul civil nr. ***, PR-Vert System Limited către Radu Sergiu privind încasarea sumei:**

- Ordin de încasare a numerarului nr. ***** din 13 martie 2013, potrivit căruia conținutul operațiunii este taxa de stat, suma încasată fiind 25 000 lei (f.d. 1);

- Cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești, înregistrată cu nr. intrare ***** din 11 martie 2013 (f.d. 2-4);

- Copia contractului în limba engleză și limba rusă (f.d. 5-10);

- Copia contractului de garanție din 11 iulie 2012 (f.d. 11-15);

- Scrisoare de informare în limba rusă (f.d. 16);

- Scrisoare în limba rusă din 17.01.2013 (f.d. 17);

- *Scrisoare în limba rusă din 24.01.2013 (f.d. 18);*
- *Scrisoare în limba rusă din 21.01.2013 (f.d. 19);*
- *Scrisoare în limba rusă (f.d. 20);*
- *Scrisoare în limba rusă din 04.02.2013 (f.d. 21);*
- *Scrisoare în limba rusă din 18.02.2013 (f.d. 22);*
- *Certificat întocmit în limba engleză (f.d. 23);*
- *Copia buletinului de identitate pe numele lui Radu Sergiu (f.d. 24-25);*
- *Copia înscrisurilor întocmite în limba engleză și limba rusă (f.d. 26-56);*
- *Copia actelor întocmite în limba engleză și limba rusă (f.d. 57-101);*
- *Copia actelor întocmite în limba engleză și limba rusă (f.d. 102-123);*
- *Copiile actelor întocmite în limba rusă (f.d. 124-152);*
- *Copiile actelor de fondare întocmite în limba rusă (f.d. 153-179, 180-200);*
- *Ordonanță judecătorească din 13.03.2013, prin care a fost dispusă admiterea cererii creditorului de eliberare a ordonanței judecătorești integral și se dispune încasarea în beneficiul PR-Vert System Limited în mod solidar datoria în sumă de 610 000 000 dolari SUA, taxa de stat în sumă de 25 000 lei de la debitori ООО «ЭкоСтрой», ООО «Кельма», ООО «Строй Колор», ООО «ТрейдТорг» din *****, Compania Forteza LTD, iar de la Radu Sergiu, *****, c/p *****datoria în sumă de 100 000 dolari SUA (f.d. 201-203);*

- *Înscris din numele lui Radu Serghei (f.d. 204);*
- *Scrisoare întocmită în limba rusă din 18.03.2013 (f.d. 205);*
- *Scrisoare întocmită în limba rusă (f.d. 206);*
- *Scrisoare întocmită în limba rusă 18.02.2013 (f.d. 207);*
- *Scrisoare întocmită în limba rusă din 15.03.2013 (f.d. 208);*
- *Scrisoare întocmită în limba rusă din 18.03.2013 (f.d. 209);*
- *Înscris semnat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Bețișor Adriana adresat Judecătoriei sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin care se solicită prezentarea cauzelor civile pentru examinare, cu restituirea ulterioară în caz de dispariție a necesității (f.d. 210).*

Totodată, se reține că partea apărării a solicitat și au fost examinate următoarele înscrisuri la etapa cercetării probelor din partea apărării, și anume:

- *Procură eliberată în limba engleză și apostilată (Vol. I, f.d. 159-162);*
- *Procură tradusă din limba engleză în limba rusă, autentificat la 20.08.2010 de notarul Daniela Țurcan (Vol. I, f.d. 234-237);*
- *Copia cambiei în limba engleză, eliberată la 06.04.2010, suma de 180 milioane dolari SUA (Vol. I, f.d. 163-164), și traducerea acestei cambiei în limba română, de către translatorul autorizat Beloded Tatiana, tradusă la 22.10.2010 (Vol. I, f.d. 224-226);*

- *Copia actului de constituire a PR-VERT System Limited în limba engleză, tradusă în limba rusă de către notarul Savenco Ana, legalizată semnătura traducătorului de către notarul Viorica Nagacevschi (Vol. II, f.d. 42-59);*

- *Procura generală eliberată de către PR-VERT SYSTEM LIMITED, pe numele lui Vilcovets Viacheslav, tradusă de Craevscaia Anastasia și autenticată de notarul public Gamurari Svetlana (Vol. II, f.d. 61-70);*

- *Opinia separată a Membrului Consiliului Superior al Magistraturii, Visternicean Dumitru (Vol. III, f.d. 153-157);*

- *Copia deciziei Curții Constituționale nr. 58 din 27.06.2017 (Vol. IV, f.d.83-87);*

- *Cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal, aplicat în cauza penală privind învinuirea ex-judecătorului Gorun Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal (Vol. IV, f.d. 175-192).*

Cu referire la încadrarea juridică a faptei

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești prin prisma admisibilității, pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, completul de judecată conchide că vinovăția inculpatului Gorun Gheorghe în săvârșirea faptelor imputate și-a găsit confirmare în ședința de judecată, iar faptele reținute în sarcina inculpatului Gorun Gheorghe au fost încadrate juridic corespunzător, și anume în baza art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal – pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unor hotărâri contrare legii.

Completul de judecată a constatat cu certitudine că vina inculpatului Gorun Gheorghe în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra și anume prin declarațiile martorului și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Prin prisma art. 113 din Codul penal, instanța reiterează că se consideră calificare a infracțiunii determinate și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecător.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Dincolo de garanțiile fundamentale ale persoanei acuzate penal, garantate de Convenția CEDO, precum și de legislația națională, specificul infracțiunii prevăzute la art. 307 din Codul penal, rezidă în calitatea specială a subiectului infracțiunii – cea de judecător, aspect care implică, în virtutea funcției deținute, anumite garanții, existența unei imunități funcționale întru asigurarea excluderii răspunderii pentru hotărârile pronunțate.

În acest sens, completul de judecată reține Opinia Amicus Curiae a Comisiei de la Veneția privind răspunderea penală a judecătorilor Curții Constituționale, Opinia nr. 967/2019 (CDL-AD(2019)028), la solicitarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, privind răspunderea penală a judecătorilor Curții Constituționale.

Comisia de la Veneția a accentuat că există necesitatea protejării judecătorilor de incriminarea activităților funcției lor, pentru a le permite să-și îndeplinească rolul de judecători independenți în sistemul constituțional.

Așa cum se menționează în Lista de control al preeminenței dreptului, independența judecătorilor în mod individual reprezintă unul din cele mai importante principii ale preeminenței dreptului.

Procesul de luare a deciziilor de către judecători trebuie, pe de o parte, asociată cu un nivel înalt de răspundere a judecătorilor dar, pe de altă parte, judecătorii nu trebuie pedepsiți pentru opiniile lor juridice exprimate în deciziile judecătorești.

Totuși, această protecție nu trebuie să fie bazată pe privilegiul persoanei care exercită funcția de judecător. Imunitatea protejează luarea deciziilor judecătorești în mod independent, fapt care presupune că un judecător nu poate fi pedepsit pentru opinia juridică sau pentru concluzia la care a ajuns în procesul de luare a deciziei.

Judecătorul poate fi pedepsit dacă se demonstrează că acesta a comis o infracțiune. Trebuie asigurat un echilibru între imunitate ca mijloc de protejare a judecătorului împotriva presiunilor nepotrivite și abuzul din partea puterilor statale sau din partea persoanelor (imunitatea), pe de o parte, și faptul că un judecător nu este mai presus de lege (răspunderea), pe de altă parte. Atunci când judecătorii sunt supuși răspunderii penale pentru interpretarea unei legi, pentru stabilirea faptelor sau pentru evaluarea probelor, asemenea răspundere trebuie să fie posibilă doar în cazurile de rea credință și, fără îndoială, pentru neglijență completă; judecătorii nu trebuie trași la răspundere pentru erorile judiciare care nu implică rea-credință și pentru diferențele de interpretare a dreptului.

De asemenea, acesta presupune că numai eșecurile intenționate, cu abuz deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență gravă sau completă trebuie să conducă la pornirea procedurilor disciplinare și aplicarea penalității, la răspundere penală sau răspundere civilă.

Prin urmare, simpla interpretare a legii, aprecierea faptelor sau cântărirea probelor efectuată de judecători pentru soluționarea cazurilor nu trebuie să ridice problema răspunderii civile, penale sau disciplinare, chiar și în cazurile de neglijență obișnuită.

Standardele europene permit tragerea la răspundere penală a judecătorilor în exercitarea funcțiilor, pragul este foarte înalt, așa cum s-a explicat mai sus, iar acesta este reiterat în memorandumul explicativ al Recomandării CM/Rec(2010/12): *„Atunci când își exercită funcțiile judiciare, judecătorii ar trebui trași la răspundere doar dacă eroarea a fost comisă cu intenție clară”*.

Totuși, eșecurile cu intenție ale judecătorilor constituționali în exercițiul funcției lor, cu un abuz deliberat, pot conduce la inițierea de acțiuni disciplinare și poate atrage doar sancțiuni, răspunderea penală sau răspunderea civilă în cazurile excepționale de extremă deviere de la principiile și standardele preeminenței dreptului și ale Constituției.

Chestiunea privind tragerea la răspundere penală a judecătorilor a fost reflectată și în hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 28.03.2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 307 din Codul penal, unde Curtea a subliniat că judecătorii nu pot fi constrânși să-și exercite atribuțiile sub amenințarea unei sancțiuni, fapt care poate influența în mod nefavorabil hotărârile ce urmează a fi adoptate.

Or, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Din aceste raționamente, considerentele judecătorului care au determinat adoptarea unei hotărâri într-o anumită cauză, hotărâre judecătorească care a fost anulată sau modificată, nu poate servi în calitate de temei determinant pentru sancționarea judecătorului.

Curtea a menționat că independența justiției implică un statut special al judecătorilor, care trebuie protejați împotriva subiectivismului organelor de urmărire penală, care le-ar putea afecta credibilitatea. Tocmai de aceea legiuitorul a stabilit o procedură distinctă și riguroasă de atragere a judecătorului la răspundere penală, rolul determinant fiindu-i atribuit în acest proces Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței justiției.

Prin instituirea la art. 307 din Codul penal a sintagmei „*pronunțarea cu bună-știință*”, legiuitorul a stabilit expres că judecătorul poate fi atras la răspundere penală pentru această componentă de infracțiune exclusiv în cazul în care este demonstrată intenția acestuia de a pronunța hotărârea, sentința, decizia sau încheierea contrar prevederilor legale.

Remediul principal pentru corectarea erorilor judiciare constă în exercitarea căilor de atac, iar casarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri de către instanțele superioare nu este temei în sine pentru pornirea urmăririi penale împotriva judecătorului.

Răspunderea penală a judecătorului în temeiul art. 307 din Codul penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.

În acest context, Curtea a reamintit că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”.

Reieșind din cele menționate supra, se impune ferma concluzie că judecătorii nu ar trebui trași la răspundere pentru erorile judiciare care nu presupun existența relei credințe și pentru diferențele de interpretare a dreptului.

Remediul principal pentru asemenea erori îl reprezintă procedura de contestare. Doar eșecurile provocate cu intenție, printr-un abuz deliberat, prin rea-credință urmează a fi reținute în vederea constatării existenței faptei infracționale, în detrimentul unei abateri disciplinare.

Cu alte cuvinte, soluția ilegală dată de judecător nu este temei pentru tragerea la răspundere penală, decât doar dacă intenția judecătorului a fost de a sfida Legea și într-un mod deliberat de a ignora ordinea de drept, în cazurile de rea-credință, în

prezența unei neglijențe complete, atunci când intima convingere a acestuia este substituită de un interes de a acționa contrar spiritului Legii.

Completul de judecată reține că, partea apărării a invocat în cadrul dezbaterilor două aspecte, care în opinia acestora se pot solda cu achitare și anume că ordonanțele emise au devenit irevocabile prin neatacare, precum și faptul că ordonanța nu este element material de încadrare potrivit art. 307 din Codul penal, or, legea prevede expres hotărârea, sentința, decizia, încheierea, iar ordonanța nu este indicată în dispoziția articolului prin urmare, legea materială nu poate fi interpretată extensiv.

Astfel, pentru a stabili răspunderea penală, completul de judecată reține că, în hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 27.03.2017 Curtea Constituțională a reținut că, răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 307 alin. (1) din Codul penal se identifică prin relațiile sociale cu privire la înfăptuirea justiției, sub aspectul corespunderii legii a unor acte procedurale pronunțate de către judecători.

Totodată, simpla lecturare a dispoziției art. 307 alin. (1) din Codul penal, nu permite interpretarea directă a sensului acestei norme penale.

În acest sens, instanța de judecată reține că în Decizia *Schimanek v. Austria*, 1 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența și doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă și previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică.

Completul de judecată reține că, *obiectul imaterial* al infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal, îl reprezintă hotărârea, sentința, decizia sau încheierea contrară legii.

În acest sens, urmează a fi precizat că potrivit art. 120 din Constituție, prevede că este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Astfel, norma constituțională prevede expres două noțiuni generice a actelor de dispoziție judecătorești: sentința și hotărâri.

Chiar și partea apărării și-a formulat obiecțiile împotriva învinuirii reieșind din caracterul obligatoriu al hotărârilor definitive ale instanțelor judecătorești, statuat la art. 120 din Constituție, deci pe de o parte se insistă asupra caracterului obligatoriu al ordonanței prin prisma prevederilor care impun respectarea hotărârilor definitive, iar pe de altă parte se insistă asupra faptului că ordonanța judecătorească nu poate fi apreciată ca hotărâre judecătorească.

În acest sens, este lipsit de orice dubiu faptul că, ordonanța judecătorească este un act de dispoziție executoriu al instanței de judecată și aceasta reprezintă o hotărâre, emisă într-o procedură simplificată, procedura în ordonanță.

În susținerea concluziei date, completul de judecată reiterează și prevederile art. 20 alin. (1) Legea nr. 514-XIII din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească, potrivit cărora hotărârile instanței judecătorești se pronunță în numele legii de către un singur judecător sau, după caz, cu votul majorității judecătorilor din complet.

Norma în cauză definește toate actele de dispoziție pronunțate de judecători ca fiind hotărâri, abordare similară practicii CtEDO, în care actele ce emană de la o autoritate judecătorească sunt hotărâri.

Aprecierea dată în nici un mod nu poate fi catalogată ca fiind o interpretare extensivă, contrară principiului legalității, chiar dacă în norma de drept cuprinsă la art. 307 din Codul penal, legislatorul nu a operat în mod expres cu noțiunea de ordonanță, această este înglobată în noțiunea de hotărâre.

În primul rând, hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 27.03.2017 Curtea nu vine să excludă aplicabilitatea art. 307 în cazul în care obiectul infracțiunii se confirmă a fi ordonanța, întrucât aspectul privind delimitarea actelor de dispoziție în cauză nu a fost examinat de Înalta Curte în speța respectivă.

În al doilea rând, faptul că norma cuprinsă la art. 307 din Codul penal, nu indică expres noțiunea de ordonanță, nu exclude aprecierea ordonanței judecătorești ca fiind o hotărâre dată de instanța de judecată. Această apreciere nu poate fi contrară art. 7 din Convenție. La acest capitol, întru aprecierea previzibilității unei interpretări judiciare, Curtea a constatat în repetate rânduri că nu ar trebui să fie acordată importanță lipsei precedentelor comparabile.

Atunci când instanțele naționale trebuie să interpreteze o prevedere a legii penale pentru prima dată, interpretarea domeniului de aplicare a infracțiunii care a fost coerentă cu esența acelei infracțiuni trebuie, de regulă, să fie considerată previzibilă (a se vedea *Jorgic v. Germania*, nr. 74613/01, § 109, CEDO 2007-III).

Chiar și o nouă interpretare a domeniului de aplicare a unei infracțiuni existente poate fi considerată în mod rezonabil previzibilă în sensul Articolului 7, cu condiția ca aceasta să fie rezonabilă din punct de vedere al dreptului intern și conformă cu esența infracțiunii.

În cauza *Khodorkovskiy și Lebedev v. Rusia*, nr. 11082/06 și 13772/05, la §821, Curtea a admis că cauza reclamanților a fost fără precedent și că articolul 7 al Convenției nu este incompatibil cu legislația judiciară și nu exclude clarificarea treptată a regulilor răspunderii penale prin interpretare judiciară în cazuri specifice, cu condiția ca dezvoltarea ulterioară să fie în concordanță cu natura infracțiunii, și în mod rezonabil previzibil.

Având în vedere relațiile sociale protejate de art. 307 din Codul penal, care reprezintă relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, sub aspectul corespunderii actelor de dispoziție normelor de drept și asigurării bunei-funcționări a procesului de înfăptuire a justiției, și având în vedere că gradul de independență al magistraților în procesul de înfăptuire a justiției trebuie să fie direct proporțional cu gradul de responsabilitate al acestora, pentru a exclude abuzurile din partea magistraților, este evident și firesc faptul că Legislatorul să fi urmărit să instituie un nivel sporit de responsabilitate a magistraților în procesul de înfăptuire a justiției pentru acțiunile realizate în procesul de înfăptuire a justiției.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06.07.1995, instanțele judecătorești înfăptuiesc justiția în scopul apărării și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și ale asociațiilor acestora, ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor.

Conform art. 1 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20.07.1995, puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri.

Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii.

În aceste condiții, pentru unicul purtător al puterii judecătorești este mai mult decât previzibilă catalogarea ordonanței judecătorești ca act de dispoziție al instanței de judecată pentru care sunt aplicabile aceleași reguli și principii ale efectuării justiției, care se pronunță în conformitatea cu Legea, în spiritul Legii.

Este practic imposibil ca Legislatorul să fi instituit un echilibru între independența judecătorului și responsabilitatea acestuia prin incriminarea faptei de pronunțare cu bună știință a hotărârii ilegale, asigurând o excepție care ar exclude responsabilitatea acestuia – pronunțarea cu bună știință a unei ordonanțe ilegale.

În acest sens, completul de judecată reține că, ordonanța judecătorească, reieșind din prevederile constituționale, Legea nr. 514-XIII din 06.07.1995 cu privire la organizarea judecătorească este o hotărâre, care este pronunțată de judecător, în baza unei proceduri simplificate, are forță juridică obligatorie cu efect de executare și este irevocabilă.

Totodată, se reține că, în sens civil, potrivit art. 14 din Codul de procedură civilă, la judecarea pricinilor civile în primă instanță, independent de nivelul acesteia, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere sau ordonanță. În formă de hotărâre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul pricinii. În formă de încheiere se emite dispoziția primei instanțe prin care nu se soluționează fondul pricinii. Ordonanța judecătorească se emite la examinarea în primă instanță a pricinilor specificate la art. 345 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 344 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească este o dispoziție dată unipersonal de judecător, în baza materialelor prezentate de creditor, privind încasarea de sume bănești sau revendicarea de bunuri de la debitor în pretențiile specificate la art. 345. Ordonanța judecătorească reprezintă un act executoriu care se îndeplinește în modul stabilit pentru executarea actelor judecătorești.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 14 în coroborare cu art. 344 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reiterează că, legiuitorul a atribuit o valoare echivalentă actelor judecătorești, care se emit la judecarea pricinilor civile în primă instanță (hotărâri, încheieri, ordonanțe), toate având, după devenirea lor definitivă, același efect juridic – revendicarea și exercitarea unui drept.

Cercetând aceste definiții a noțiunii de hotărâre, completul de judecată menționează că noțiunea de „*hotărâre*” indicată în dispoziția art. 307 alin. (1) din Codul penal, este mult mai largă decât sensul noțiunii de hotărâre, prevăzută la art. 14 din Codul de procedură civilă, prin care se învederează dispoziția primei instanțe asupra fondului pricinii, iar noțiunea de „*act executoriu*” atribuit ordonanței de către art. 344 din Codul de procedură civilă, semnifică posibilitatea executării directe a acestui act judecătoresc, fără emiterea suplimentară a unui titlu executoriu și, nicidecum excluderea lui din categoria actelor judecătorești echivalente hotărârii judecătorești.

În așa mod, este dincolo de orice dubiu faptul că ordonanța judecătorească este și un act de dispoziție executoriu al instanței de judecată, care, reprezintă, în sens larg, o hotărâre emisă într-o procedură simplificată - procedura în ordonanță.

Mai mult, completul confirmă că însăși procedura în ordonanță constituie o excepție de la aplicarea unor principii de bază ale dreptului procedural civil – principiului oralității și al contradictorialității – instituită pentru a da posibilitatea intervenției rapide a justiției în unele situații, expres reglementate de lege, adică reprezintă în sine forma simplificată de apărare a drepturilor și intereselor creditorilor, a căror pretenții se întemeiază pe documente incontestabile.

Prin urmare, putem defini procedura în ordonanță ca fiind o procedură simplificată *în fața primei instanțe*, de apărare a drepturilor și intereselor creditorilor, alternativă procedurii contencioase, bazată pe probe scrise, autentice și incontestabile, condiționată de natura pretențiilor material – juridice indicate de lege, în al căror temei se eliberează ordonanța judecătorească, care pune în aplicare mecanismul de executare silită a obligației.

Astfel, procedura în ordonanță este necontencioasă, în sensul că este o procedură simplificată, care, nu conține etapa dezbaterilor judiciare, lipsind contradictorialitatea examinării pricinii, însă, care se caracterizează *prin existența părților și a litigiului de drept dintre acestea*, iar esența acestei proceduri vizează

verificarea formei și conținutului materialelor prezentate de creditor și a lipsei obiecțiilor din partea debitorului.

La fel, intentarea unei astfel de proceduri simplificate rămâne la latitudinea creditorului, care, are posibilitatea să ceară și intentarea unei proceduri contencioase.

În același context, completul conchide că procedura în ordonanță și actul emis de judecător în această procedură asigură realizarea unei justiții mai rapide și mai eficiente pe anumite categorii de pricini, în care un proces îndelungat ar crea urmări negative, iar eficiența sa se realizează prin restabilirea operativă în drepturile subiective încălcate.

Respectiv, utilizarea unor astfel de proceduri simplificate în cadrul procesului civil, precum este procedura în ordonanță, este capabilă să dinamizeze procesul civil și să mărească eficacitatea apărării judiciare a drepturilor și intereselor legitime ale persoanei, adică în esența sa, actul vizat despre care apărarea pretinde că nu reprezintă obiectul material al infracțiunilor constatate, soluționează un raport juridic născut, asigură realizarea justiției și apără anumite drepturi sau interese, or proceduri simplificate, în mod similar mai sânt reglementate de legislația procesuală (*inclusiv de cea penală*), dar în nici un mod nu s-ar putea afirma despre lipsa obiectului material al infracțiunii, doar reieșind din teza invocată că procedura aleasă este necontincioasă și nu a fost adoptat un act exclusiv cu denumirea „*hotărâre*”.

Subsecvent ultimei argumentări, completul afirmă că procedura în ordonanță asigură realizarea unei justiții mai rapide și mai eficiente pe anumite categorii de pricini, în care un proces îndelungat ar crea urmări negative, iar eficiența sa se realizează prin restabilirea operativă în drepturile subiective încălcate.

În acest mod, utilizarea unor astfel de proceduri simplificate în cadrul procesului civil, precum este procedura în ordonanță, este capabilă să dinamizeze procesul civil și să mărească eficacitatea apărării judiciare a drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.

În concluzie, completul conchide că inculpatul la caz a pronunțat în fapt o „*hotărâre*” prin care a apărât un drept sau interes al unei părți, realizând indubitabil un act de justiție cu restabilirea unor pretinse drepturi subiective încălcate.

Concomitent, completul de judecată va mai statua că ordonanțele emise de autor la caz sunt determinate și de trăsăturile necesare unei „*hotărâri judecătorești*” prin care se satisface o anumită pretenție, acestea fiind „*necondiționate*” (*adică nu cuprinde în sine condiții, de a căror apariție sau stingere depinde executarea hotărârii*), sunt „*certe*” (*adică conțin un răspuns clar la întrebările: cui aparține dreptul și cine este purtătorul obligației; care este conținutul lor concret*) și sunt „*depline*” (*adică dau răspuns la toate pretențiile*

înaintate în acțiunea inițială), fiind emise și semnate de un judecător în exercitarea nemijlocit a funcției sale.

De asemenea, ca act jurisdicțional final în judecată, aceste ordonanțe au fost supuse respectării unor condiții de valabilitate, care întrunesc exigențele procesuale referitoare la adoptarea și pronunțarea unei „*hotărâri judecătorești*”.

Prin urmare, ordonanțele emise de judecătorul Gorun Gheorghe la caz au provenit de la o autoritate căreia legea i-a atribuit împuternicirea înfăptuirii justiției, judecătorul care le-a putut adopta și pronunța a fost învestit legal cu acest drept (*ce semnifică principiul existenței unui tribunal constituit în condițiile prevăzute de lege*), au fost deliberate de către judecătorul care a primit și examinat acțiunile, rezultatul fiind confirmat în scris, sub semnătura acestuia, se consideră „pronunțate” public și au fost comunicate părților, adică întrunește toate exigențele necesare pentru care actele vizate în speță sunt considerate drept obiect material al infracțiunilor comise de făptuitor.

Așadar, completul reține că nu poate să judece cauza în baza unei interpretări gramaticale stricte a normei penale, ci urmează de analizat de principiu, reieșind din esența actului judecătoresc obligatoriu pronunțat, statutul judecătorului, efectele acestuia și din raportul juridic generic protejat de norma penală.

Având în vedere cele menționate, cu referire la obiecțiile părții apărării privind lipsa obiectului material al infracțiunii expusă în cadrul dezbatărilor judiciare, precum și prin plângerea în baza art. 313 din Codul de procedură penală depusă la 16 decembrie 2016, care a fost expediată pentru a fi examinată împreună cu fondul cauzei (f.d.177-179, 218, vol. III), completul de judecată va respinge această poziție și notează că, infracțiunea prevăzută de art. 307 este inclusă în capitolul XIV din Codul penal, denumit infracțiuni contra justiției, urmărindu-se protejarea relațiilor sociale care asigură funcționarea normală a organelor justiției, înfăptuirea justiției.

Raționamentul în cauză este confirmat și prin conținutul prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea privind organizarea judecătorească, nr. 514-XIII din 06.07.1995, potrivit căreia hotărârile instanței judecătorești se pronunță în numele legii de către un singur judecător sau, după caz, cu votul majorității judecătorilor din complet, această normă juridică definind toate actele de dispoziție pronunțate de judecători ca fiind hotărâri, raționament care este susținut și de jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, actele ce emană de la o autoritate judecătorească sunt hotărâri.

Reieșind din cele expuse, se desprinde clar concluzia că toate actele de dispoziție emise de la un judecător/complet de judecată reprezintă hotărâri. La fel de clar, este și faptul că aceste hotărâri pot avea diferite denumiri, în dependență de tipurile de procese judiciare în care se adoptă (penale, civile etc.).

Pornind de la raționamentele descrise, completul de judecată, statuează că ordonanțele judecătorești emise de judecătorul Gorun Gheorghe la 22 octombrie 2010 și la 13 martie 2013, constituie forma de exprimare a unei hotărâri judecătorești, respectiv, la caz se constată existența obiectului material al infracțiunii prevăzută de art. 307 alin. (1) din Codul penal.

Totodată, instanța de judecată urmează să constate intenția directă a judecătorului la comiterea infracțiunii, or, norma penală operează cu noțiunea de „*bună știință*”, care urmează a fi apreciată reieșind din cumul de probe administrate.

În acest sens, se reține că, la 22 octombrie 2010, la Judecătoria Râșcani, *****a fost înregistrată o cerere în limba rusă denumită „Заявление о выдаче судебного приказа на взыскание задолженности” prin care s-a solicitat eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 180.000.000 dolari SUA, în mod solidar, de la debitorii: Abramov Andrei (cu domiciliul indicat în *****), precum și companiile străine /nerezidente ООО «Лайта М» (cu adresa juridică în ***** , *****) și ООО «Спартак» (cu adresa juridică în ***** în beneficiul Valemont Properties LTD, cu sediul: *****; precum și a taxei de stat achitate.

Cererii menționată mai sus i-a fost atribuit numărul de dosar ***** și a fost repartizată judecătorului Gorun Gheorghe. În cauza civilă nr. ***** au fost anexate următoarele acte:

- ordin de încasare a numerarului nr. ***** din 21.10.2010, încasați de la Valemont Properties LTD cu titlu de taxă de stat pentru acțiunile examinate de judecătorii, în sumă de 25 000 lei; (f.d. 1, dosar nr. *****);

- cerere de eliberare a ordonanței judecătorești privind încasarea sumei de 180 mil. dolari SUA, înaintată de Compania „Valemont properties LTD” către Abramov Andrei, precum și companiile străine /nerezidente ООО «Лайта М» și ООО «Спартак», *în limba rusă*, înregistrată în cancelaria Judecătoriei Râșcani, *****la 22.10.2010 sub nr. *****; (f.d. 2-6, dosar nr. *****);

- copiile neautentificate a unor documente întocmite în limba engleză (f.d. 7-10, dosar nr. *****);

- copia neautentificată a buletinului de identitate pe numele lui Abramov Andrei (f.d. 11, dosar nr. *****);

- copia neautentificată a unui document întocmit în limba engleză, cu denumirea Bill of Exchange (f.d. 12, dosar nr. *****);

- copia neautentificată a unui document, tradus în limba română din limba engleză, denumit „cambie” potrivit căruia suma principală în dolari SUA 180 000 000 (f.d. 13-14, dosar nr. *****);

- document întocmit în limba rusă cu denumirea Уведомление о неоплате векселя Nr. ***** (f.d.15-16, dosar nr. *****);

- copia unui document neautentificat întocmit în limba engleză (f.d. 17-18, dosar nr. *****);

- copia neautentificată a unui document prin care notarul public Daniela Țurcan, legalizează această copie identică cu originalul documentului prezentat ei (f.d. 19, dosar nr. *****);

- copia neautentificată tradusă din limba engleză în limba rusă a unui document denumit „Доверенность” (f.d. 20, dosar nr. *****);

- copia neautentificată în limba rusă a unui document denumit „Апостиль” (f.d. 21, dosar nr. *****);

- copia neautentificată tradusă din limba engleză în limba rusă a unui document (f.d. 22, dosar nr. *****);

- ordonanță adoptată de judecătorul Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, Gheorghe Gorun din 22.10.2010, prin care a dispus încasarea în beneficiul creditorului Valemont Properties LTD, a sumei de 180 000 000 dolari SUA și 25 000 lei taxa de stat achitată, în mod solidar de la Abramov Andrei, precum și companiile străine /nerezidente ООО «Лайта М» și ООО «Спартак» (f.d. 23, dosar nr. *****);

- scrisoare adresată lui Abramov Andrei, prin care se informează că poate face cunoștință cu copia ordonanței din 22.10.2010, nr. ***** (f.d. 24, dosar nr. *****);

- documente întocmite în limba rusă și neînregistrate în cancelaria Judecătoriei Râșcani, *****denumite „Расписка” și „Уведомление” (f.d. 25, 26, dosar nr. *****);

- înscris întocmit în limba rusă și semnat de Abramov A. (f.d. 27, dosar nr. *****);

Totodată, se reține că, la 11 martie 2013, la Judecătoria Râșcani, *****a fost înregistrată o cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești privind dispunerea încasării în beneficiul PR-Vert System Limited a sumei de 610.000.000 dolari SUA, și suma taxei de stat în mărime de 25 000 lei de la debitorii: Radu Sergiu (cu domiciliul indicat în mun.*****), precum și companiile „Forteza LTD” (*****), ООО «ЭкоСтрой» (*****), ООО «Кельма» (*****), ООО «Строй Колор» (*****), ООО «ТрейдТорг» (*****).

Cererii menționate supra i-a fost atribuit numărul de dosar ***** și a fost repartizată judecătorului Gorun Gheorghe. În cauza civilă nr. ***** au fost anexate următoarele acte:

- ordin de încasare a numerarului nr. ***** din 13 martie 2013, potrivit căruia conținutul operațiunii este taxa de stat, suma încasată fiind 25 000 lei (f.d. 1, dosar nr. *****);

- Cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești, înregistrată cu nr. intrare ***** din 11 martie 2013, prin care se solicită eliberarea ordonanței judecătorești și dispunerea încasării în beneficiul PR-Vert System Limited a sumei de

610.000.000 dolari SUA, și suma taxei de stat în mărime de 25 000 lei de la debitorii: Radu Sergiu (cu domiciliul indicat în mun.*****), precum și companiile „Forteza LTD” (*****), ООО «ЭкоСтрой» (*****), ООО «Кельма» (*****), ООО «Строй Колор» (*****), ООО «ТрейдТорг» (*****) (f.d. 2-4, dosar nr. *****);

- Copia neautentificată în limba engleză și în limba rusă a documentului denumit „Loan Agreement” (f.d. 5-10, dosar nr. *****);

- Copia neautentificată a documentului în limba rusă denumit „Договор поручительства” (f.d. 11-15, dosar nr. *****);

- Copia documentelor neautentificate întocmite în limba rusă (f.d. 16-22, dosar nr. *****);

- Copia documentului neautentificat întocmit în limba engleză denumit Certificate of incorporation (f.d. 23, dosar nr. *****);

- Copia buletinului de identitate pe numele lui Radu Sergiu (f.d. 24-25, dosar nr. *****);

- Copia documentelor neautentificate în limba engleză și limba rusă (f.d. 26-56, dosar nr. *****);

- Copia documentelor neautentificate întocmite în limba engleză și limba rusă (f.d. 57-101, dosar nr. *****);

- Copia documentelor neautentificate întocmite în limba engleză și limba rusă (f.d. 102-123, dosar nr. *****);

- Copiile documentelor neautentificate întocmite în limba rusă (f.d. 124-152, dosar nr. *****);

- Copiile documentelor neautentificate întocmite în limba rusă (f.d. 153-179, 180-200, dosar nr. *****);

- Ordonanță judecătorească din 13.03.2013, prin care a fost dispusă admiterea cererii creditorului de eliberare a ordonanței judecătorești integral și se dispune încasarea în beneficiul PR-Vert System Limited în mod solidar datoria în sumă de 610 000 000 dolari SUA, taxa de stat în sumă de 25 000 lei de la debitori ООО «ЭкоСтрой», ООО «Кельма», ООО «Строй Колор», ООО «ТрейдТорг» din *****, Compania Forteza LTD, iar de la Radu Sergiu, *****, c/p *****datoria în sumă de 100 000 dolari SUA (f.d. 201-203, dosar nr. *****);

- Înscriș întocmit în limba rusă și semnat de Radu Serghei (f.d. 204, dosar nr. *****);

- Documente întocmite în limba rusă (f.d. 205-209, dosar nr. *****);

Completul de judecată reține că, potrivit art.137 alin.(1) din Codul de procedură civilă, se consideră înscris orice document, act, convenție, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum și primit prin fax, poștă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informației care se referă la

circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii și care pot confirma veridicitatea lor.

Potrivit art. 138 alin.(4) din Codul de procedură civilă, înscrisul se depune în *original sau în copie autentificată* în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului.

Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

În conformitate cu prevederile art.139 alin. (1) din Codul de procedură civilă, documentele și alte acte eliberate de autorități și de persoane cu funcție de răspundere în limitele competenței și împuternicirilor lor se prezumă a fi autentice. Dacă are unele suspiciuni în privința autenticității lor, instanța este în drept să ceară din oficiu ca autoritatea sau persoana cu funcție de răspundere care le-a eliberat să certifice autenticitatea lor. Autenticitatea documentelor și a altor acte eliberate de autoritățile străine se determină conform art. 466.

Potrivit art. 466 din Codul de procedură civilă, actele oficiale eliberate, redactate sau legalizate, în conformitate cu legislația străină și în forma stabilită, de organe competente străine în afara Republicii Moldova în privința cetățenilor sau organizațiilor ei ori persoanelor străine pot fi prezentate instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova *numai dacă sînt supralegalizate pe cale administrativă ierarhică și, ulterior, de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale Republicii Moldova*. Supralegalizarea pe cale administrativă este supusă procedurii stabilite de statul de origine a actului, urmată de supralegalizarea efectuată de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în ***** și, ulterior, în ambele situații, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova. Supralegalizarea actelor încheiate sau legalizate de instanțele judecătorești ale Republicii Moldova se face, din partea autorităților Republicii Moldova, de Ministerul Justiției și de Ministerul Afacerilor Interne. Actele oficiale eliberate pe teritoriul unui stat participant la tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sînt recunoscute fără supralegalizare ca înscrisuri în instanțele judecătorești ale Republicii Moldova. Actele încheiate într-o limbă străină se prezintă în instanțele judecătorești ale Republicii Moldova în traducere în limba moldovenească, cu autentificarea traducerii în modul stabilit.

În conformitate cu prevederile art. 344 alin.(1) din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească este o dispoziție dată unipersonal de judecător, în baza materialelor prezentate de creditor, privind încasarea de sume bănești sau revendicarea de bunuri de la debitor în pretențiile specificate la art. 345.

Potrivit art. 347 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, la depunerea cererii, creditorul prezintă probe privind respectarea procedurii prealabile sesizării instanței. Cererea se semnează de creditor sau de reprezentantul lui. Dacă se depune de către reprezentant, la cerere se anexează documentul care atestă împuternicirile acestuia, autentificat în modul stabilit de lege.

În conformitate cu prevederile art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de eliberare a ordonanței judecătorești din motivele consemnate la art. 169 și 170.

Judecătorul refuză să primească cererea și dacă: a) pretenția nu rezultă din art.345; b) debitorul este în afara jurisdicției instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova; c) nu sînt prezentate documentele care confirmă pretenția creditorului; d) din cerere și din alte documente prezentate se constată existența unui litigiu de drept care nu poate fi soluționat în temeiul documentelor depuse; e) nu s-a respectat procedura prealabilă cerută de lege pentru sesizarea instanței judecătorești.

Având în vedere prevederile menționate, completul de judecată reține că, potrivit cererii de eliberare a ordonanței judecătorești din dosarul civil *****, doar debitorul Abramov Andrei are domiciliul indicat în cerere pe teritoriul Republicii Moldova, ***** (însă domiciliul nu este indicat pe copia buletinului de identitate anexat) iar debitorii ООО «Лайта М» și ООО «Спартак» au adresa juridică pe teritoriul***** în *****.

Situație similară se atestă și în dosarul civil *****, unde conform cererii privind eliberarea ordonanței judecătorești doar debitorul Radu Sergiu are adresa de domiciliu pe teritoriul Republicii Moldova, în *****, iar debitorul „Forteza LTD” are adresa juridică în *****, ООО «ЭкоСтрой», ООО «Кельма», ООО «Строй Колор» și ООО «ТрейдТорг» în *****, *****.

Prin urmare, completul de judecată reține că, în ambele cazuri au fost încălcate prevederile art. 345 lit. b) din Codul de procedură civilă, care prevedea expres, refuzul în eliberarea ordonanței judecătorești dacă debitorul este în afara jurisdicției instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art.170 alin.(1) lit. e) din Codul de procedură civilă, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă cererea nu este semnată ori este semnată de o persoană neîmputernicită de a o semna ori este semnată fără a se indica funcția semnatarului.

În conformitate cu prevederile art.349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea nu corespunde prevederilor art.347 ori nu s-a plătit taxă de stat, judecătorul nu dă curs cererii și, printr-o încheiere, stabilește un termen de lichidare a neajunsurilor din cerere sau de plată a taxei de stat.

Astfel, analizând versiunea acuzării, confruntând raționamentele invocate cu declarațiile inculpatului și probele cercetate în ședința de judecată, în special

corpurile delictive, completul de judecată atestă că, versiunea acuzației a fost probată, este lipsită de dubii sau incertitudini, fiind stabilit în mod incontestabil sfidarea normelor de drept citate supra.

În susținerea concluziei date, completul de judecată remarcă faptul că, înscrisurile anexate la cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, atât în dosarul civil nr. ***** cât și în dosarul civil nr. ***** *sunt doar în copii, nefiind autentificate în modul corespunzător.*

Mai mult, cu referire la ordonanța judecătorească emisă în dosarul civil nr. *****, completul de judecată reține că, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești a fost înregistrată în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la *11 martie 2013*, iar taxa de stat, a fost achitată la *13 martie 2013*, fapt ce rezultă din ordinul de încasare a numerarului nr. *****.

În circumstanțele date, nu este clar când a fost depus acest ordin de încasare, or, el a fost emis după 2 zile de la depunerea cererii și cum a fost anexat la materialele cauzei, reieșind din faptul că cererea de eliberare a ordonanței judecătorești se examinează unipersonal, fără a fi stabilită ședință de judecată.

Un alt aspect ce urmează a fi evidențiat este faptul că, în cazul cererii de eliberare a ordonanței judecătorești în dosarul civil nr. *****, nu este indicată persoana care a semnat-o și calitatea acesteia, fiind doar mențiunea „кредитор Valemont Priperites Ltd” și respectiv o semnătură. Cu referire la semnătura dată, completul de judecată atestă că nu este clar, fie este o semnătură efectuată cu stilou negru, or, de fapt cererea dată reprezintă o copie.

Sub același aspect, în cazul celei de a doua cerere de eliberare a ordonanței judecătorești în dosarul civil nr. *****, deși este indicată persoana care a semnat cererea, și anume Vieceslav Vilkovets, fiind efectuată mențiunea „în baza procurii din 17.07.2012, la materialele cauzei nu este nici un act, în limba de stat potrivit căruia Vieceslav Vilkovets este împuternicit de organele de conducere al „PR-Vert System Limited”, iar actele anexate sunt în limba engleză și în limba rusă în copii, nefiind certificate și traduse în limba de stat.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecarea cauzelor civile în instanțele judecătorești se desfășoară în limba moldovenească (română în sensul prevederilor Hotărârii Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013, limba de stat a Republicii Moldova este limba română).

Potrivit art.118 alin.(1) din Constituție prevede că, procedura judiciară se desfășoară în limba moldovenească, (română în sensul prevederilor Hotărârii Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013, limba de stat a Republicii Moldova este limba română).

Aparent, se pretinde că, inculpatul Gorun Gheorghe personal ar fi efectuat traducerea înscrisurilor întocmite în limba engleză și în limba rusă pentru a constata circumstanțele reținute în ordonanțele judecătorești nr. ***** și nr. *****.

mai mult în cadrul dosarului ***** fiind efectuată traducerea și a cererii de eliberare a ordonanței judecătorești, or după cum rezultă din materialele dosarului nr. ***** aceasta a fost înaintată de creditor în limba rusă.

Prin urmare, nu a fost posibil de stabilit înscrisurile care au „*inspirat*” conținutul textelor în limba română. Se pretinde că, judecătorul a studiat și tradus chiar și contracte și certificatele din limba engleză și rusă.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că, ordonanțele judecătorești nu au fost contestate, completul de judecată apreciază criticile în cauză ca fiind formulate într-o manieră evazivă, care nu combat caracterul ilicit al acțiunilor inculpatului.

Or, reieșind chiar și din poziția expusă de Curtea Constituțională în hotărârea nr.12 din 27.03.2017, în situația incriminării faptei prevăzute la art.307 din Codul penal, desființarea de către instanța de judecată ierarhic superioară a actului de dispoziție vizat, în cadrul unui control de legalitate realizat în ordinea de atac prevăzută de legislația procedurală, nu este o condiție imperativă pentru constatarea faptei infracționale.

Aceeași poziție rezultă și din Opinia Amicus Curiae a Comisiei de la Veneția privind răspunderea penală a judecătorilor Curții Constituționale, Opinia nr. 967/2019 (CDLAD(2019)028).

Urmează a fi precizat că, potrivit art.254 alin. (2) din Codul de procedură civilă, rămân irevocabile hotărârile judecătorești: a) emise în primă instanță, după expirarea termenului de apel, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; 1) emise în primă instanță, contestate cu apel, fără drept de recurs; b) emise de instanța de apel, după expirarea termenului de recurs, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; c) emise de instanța de recurs, după examinarea recursului.

Astfel, unele acte de dispoziție ale instanței de judecată, după natura lor, devin irevocabile odată cu emiterea/pronunțarea lor, motiv pentru care caracterul irevocabil al acestuia nu vine să excludă calificarea faptei prin prisma prevederilor art.307 din Codul penal, atunci când sunt întrunite celelalte indicii calificative.

În acest sens, se reține și decizia Curții Constituționale nr. 11 din 31.01.2023 (în vigoare 31.01.2023) de inadmisibilitate a sesizării nr. 214g/2022 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 307 din Codul penal (răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea unei hotărâri care nu a fost casată de instanțele superioare), în care, Curtea a statuat că „actus reus (i.e. pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii) și mens rea (i.e. cu bună-știință) ale infracțiunii prevăzute de articolul 307 din Codul penal pot fi întrunite în mod independent de existența unei hotărâri de casare a actului judecătoresc despre care se pretinde că este ilegal. Spre exemplu, atât în procesul civil, cât și în cel penal, judecătorii pot pronunța hotărâri (lato sensu) ilegale care nu pot fi supuse

nici unei căi de atac, însă ilegalitatea să fi fost comisă în mod deliberat. Dacă, prin absurd, tragerea la răspundere penală a judecătorilor pe baza articolului 307 din Codul penal s-ar face potrivit criteriului posibilității de a ataca hotărârea, atunci judecătorii ale căror preținse hotărâri ilegale pot fi atacate ar fi tratați în mod discriminatoriu în comparație cu judecătorii ale căror preținse hotărâri ilegale nu pot fi contestate în fața unei instanțe superioare. Pentru cei din urmă, situația ar reprezenta o cale de eludare a legii penale. De asemenea, ilegalitatea unui act judecătoresc irevocabil poate rezulta din aprecierea Curții Europene în procesul examinării unei plângeri împotriva Republicii Moldova. În practică pot fi și alte exemple care demonstrează că elementele infracțiunii pot exista indiferent de casarea hotărârii judecătorești (DCC nr.24 din 22 februarie 2022, § 25-26).

Critic se vor aprecia și alegațiile părții apărării ce țin de lipsa obiecțiilor din partea debitorilor, or, unicul debitor care s-a invocat în cerere că are domiciliul în ***** în dosarul civil nr. ***** este Abramov Andrei, iar în dosarul civil ***** este Radu Sergiu.

Abramov Andrei fiind audiat în calitate de martor în prezenta cauză penală a declarat că „Prima dată despre ordonanța judecătorească a aflat când a fost chemat la CNA în 2016, mai înainte nimeni nu i-a spus despre această ordonanță”, iar ce ține de semnătura acestuia, a menționat că, a semnat la solicitarea prietenului său din copilărie Cervaniuc (...).

În privința celorlalți debitori, completul de judecată remarcă că, deși nu există dovada înștiințării lor și a recepționării copiei ordonanțelor emise de judecătorul Gorun Gheorghe, nici nu poate fi explicată modalitatea în care într-un termen atât de restrâns printr-o scrisoare simplă în adresa acestora au fost expediate copiile ordonanțelor, reprezentanții companiilor din *****și *****, au eliberat pe numele judecătorului Gorun Gheorghe înscrisuri care ar veni să ateste lipsa obiecțiilor.

Cu referire la înscrisurile respective completul de judecată atestă dubii, or acestea nu au fost înregistrate în modul corespunzător în adresa Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, lipsește numărul de intrare și data la care acestea au parvenit în adresa instanței de judecată și respectiv a judecătorului Gorun Gheorghe.

Prin urmare, completul de judecată reține că lipsa interesului debitorilor de a contesta ordonanțele judecătorești nr. ***** și nr. *****, nu poate fi temei de absolvire de răspundere a judecătorului, în condițiile în care în speță se constată anume intenția judecătorului de a emite ordonanțele în cauză, contrar normelor de drept expuse anterior.

Totodată, completul de judecată reiterează că, standardele europene în domeniul protecției independenței judecătorului, fac doar o singură excepție de atragere la răspundere penală a judecătorilor și anume când ilegalitatea a fost comisă în mod intenționat.

Or, maniera în care s-a acționat la emiterea ordonanțelor judecătorești nr. ***** și nr. *****, la solicitarea companiei Valemont Properties LTD și a companiei PR-Vert System Limited, multitudinea carențelor este mai mult decât suficientă să alerteze chiar și un observator obiectiv care posedă un nivel minim de cultură juridică despre imposibilitatea admiterii cererilor date în condițiile în care acestea au fost formulate la acel moment.

Atitudinea inculpatului Gorun Gheorghe față de aceste carențe, vin să confirme că, scopul în realitate era de a da curs solicitărilor companiei Valemont Properties LTD și a companiei PR-Vert System Limited și nicidecum nu de aplica legea, de a respecta spiritul legii.

Cu referire poziția formulată de partea apărării privind faptul că învinuirea formulată în privința ex-judecătorului Gorun Gheorghe este ilegală ce se dovedește prin conținutul ordonanței definitive a procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție din 30.09.2020 privind scoaterea de sub urmărire penală, completul de judecată reține că prin ordonanța din 30 septembrie 2020, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Gheorghe ***** Gorun, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

Completul de judecată reține că, prezenta cauză penală a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare în fond, privind învinuirea lui Gorun Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2), lit. c) din Codul penal.

Prin ordonanța de modificare a acuzării în ședința de judecată din 29 aprilie 2024, s-a modificat învinuirea adusă inculpatului Gorun Gheorghe incriminându-i săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal.

Completul de judecată menționează faptul că, principiul non bis in idem îl regăsim în art.4 al Protocolului nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și libertăților fundamentale, care stipulează: „Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiasi stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiasi stat”.

Acest articol se referă nu numai la dreptul de a nu fi judecat, condamnat de două ori pentru aceeași faptă, ci se referă și la dreptul de a nu fi urmărit penal de două ori pentru aceeași faptă.

Acest principiu se regăsește și în legislația națională reglementat de art.7 alin.(2) din Codul penal, potrivit căruia „Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă”, art.22 alin.(1): „Nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă”.

Principiul este aplicabil ori de câte ori autoritățile competente formulează din nou împotriva unei persoane o acuzație în materie penală după pronunțarea unei noi hotărâri definitive de condamnare sau de achitare în același stat, hotărâre care se bucură de autoritate de lucru judecat cu privire la această faptă. În cazul dat trebuie să persiste următoarele condiții: a) să existe o hotărâre de condamnare la o pedeapsă penală din cea prevăzută de legea penală, fie de achitare, a unei persoane împotriva căreia a fost formulată o acuzație în materie penală. Nu contează la care grad de jurisdicție s-a adoptat hotărârea respectivă; b) hotărârea de condamnare sau de achitare să fie definitivă conform legii și procedurii penale ale statului respectiv, fie prin epuizarea căilor ordinare de atac, fie prin neexercitarea acestora; c) autoritățile judiciare competente *să formuleze din nou aceeași acuzație, privind aceleași fapte* cu caracter penal, împotriva aceleiași persoane.

O importanță deosebită pentru unificarea și reorientarea jurisprudenței în materia aplicării principiului discutat, prezintă hotărârea Marii Camere a Curții Europene a Drepturilor Omului din 10.02.2009 în cauza Zolotuhin c. Rusiei (reclamantul fiind condamnat mai întâi, în mod administrativ, apoi pentru aceeași faptă, a fost tras la răspundere penală conform normei Codului penal). Marea Cameră făcând analiza jurisprudenței sale în materia aplicării principiului non bis in idem, inclusiv a hotărârilor sus citate, a decis să adopte o interpretare a acestui principiu, care se întemeiază în mod strict numai pe identitatea de fapte materiale, fără a reține în calitate de criteriu pertinent calificarea juridică diferită a aceluiași fapte.

Se ajunge la o interpretare a principiului în discuție „favorabilă autorului actelor comise”, ceea ce semnifică împrejurarea că, odată ce el a fost recunoscut vinovat și a executat pedeapsa aplicată ori a fost scos de sub urmărirea penală, să nu mai aibă temerea că va fi din nou pus sub urmărirea penală pentru aceleași fapte.

Curtea Europeană a hotărât că, art.4 din Protocolul nr.7 trebuie înțeles în sensul că el interzice urmărirea ori judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau fapte care sunt, în substanță aceleași”. Într-o astfel de situație, Curtea va proceda „la propriul ei examen asupra acelor fapte ce constituie un ansamblu de împrejurări concrete, care implică aceeași persoană, toate legale indisociabil între ele în timp și în spațiu, ce au a fi dovedite, pentru a se putea angaja urmărirea penală ori spre a se ajunge la condamnarea autorului acestora”.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, completul de judecată va respinge ca nefondate alegațiile părții apărării cu privire la faptul că, Gorun Gheorghe a fost scos definitiv de sub învinuire pe faptele incriminate, invocând că învinuirea înaintată în prezenta cauză este una ilegală, or, în speță, s-a stabilit că, inculpatul Gorun Gheorghe anterior a fost scos de sub urmărire penală pe o altă cauză penală,

de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3), lit. b) din Codul penal, iar în prezenta cauză este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal,

Având în vedere cele menționate, inculpatul Gorun Gheorghe urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal, după semnele infracțiunii de pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, or în cadrul examinării cauzei penale s-a constatat în afara oricăror dubii rezonabile că acțiunile inculpatului Gorun Gheorghe întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal.

Cu referire la liberarea de pedeapsă penală

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1-5) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Conform art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Completul notează că, prezenta cauză penală de învinuire a lui Gorun Gheorghe, a fost deferită instanței de fond la 19 ianuarie 2017, însă ordonanțele judecătorești în legătură cu emiterea cărora se învinuiește Gorun Gheorghe datează după cum urmează în dosarul civil nr. ***** din 22 octombrie 2010, iar în dosarul civil nr. ***** din 13 martie 2013.

În conformitate cu prevederile art. 307 alin. (1) din Codul penal (*în redacția Legii la data comiterii infracțiunilor 22 octombrie 2010 și 13 martie 2013*) art. 307 alin. (1) din Codul penal, prevedea pedeapsa cu amendă în sumă de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Prin urmare, conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

În sensul normelor de drept menționate supra se impune concluzia că inculpatul Gorun Gheorghe a comis două infracțiuni care se clasifică în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil ca fiind mai puțin grave.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art. 60 alin. (2) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În condițiile în care inculpatul Gorun Gheorghe a emis ordonanța nr. ***** la 22 octombrie 2010, iar ordonanța nr. ***** la 13 martie 2013, prin prisma prevederilor art. 60 din Codul penal, prescripția tragerii la răspundere penală pentru faptele comise a survenit la 22 octombrie 2015 și respectiv la 13 martie 2018.

Prin urmare, completul de judecată urmează să-l recunoască pe Gorun Gheorghe vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 307 alin. (1), art. 307 alin. (1) din Codul penal, și ținând cont că, la caz a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4), pct. 3) din Codul de procedură penală, inculpatul Gorun Gheorghe urmează a fi liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Cu referire la acțiunea civilă și corpuri delict

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 11) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni, dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Completul de judecată reține că, acuzatorul de stat a solicitat în cadrul debaterilor judiciare, în partea ce ține de acțiunea civilă înaintată de către Procuratura Anticorupție, să nu se pronunțe asupra acesteia, cu dispunerea scoaterii acesteia de pe rol în temeiul art. 267 lit. c) din Codul de procedură penală, pe motiv că nu a fost înaintată de către o persoană împuternicită.

Totodată, completul de judecată examinând materialele prezentei cauze penale atestă că nu a fost înaintată nici o acțiune civilă.

Cu referire la corpurile delict

Potrivit art. 397 pct. 3) în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Astfel, ținând cont de prevederile 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, care prevede că documentele care constituie corpurile delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Completul de judecată reține că, corpurile delictelor - dosarul civil nr. ***** și dosarul civil *****, după devenirea sentinței definitive urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

În temeiul celor expuse, călăuzindu-se de prevederile articolelor 340, 384, 385, 389 alin. (4) pct. 3), 392-394, 396 și 397 din Codul de procedură penală, completul de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat Gorun Gheorghe ***** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal (episodul din 22.10.2010) și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Se recunoaște vinovat Gorun Gheorghe ***** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal (episodul din 13.03.2013) și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Corpurile delictelor – dosarul civil nr. ***** și dosarul civil *****, după devenirea sentinței definitive, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile din data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Gheorghe BALAN

Judecătorul

Olga BEJENARI

Judecătorul

Tatiana POSTOLACHI